

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde

1580 RYGGE

Returadresse:

B économique

Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS

Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

Tanker om jula – av Kirsti Lundevold

Engelens ord til Josef om Maria: «Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus; for han skal frelse sitt folk fra deres synder» (Matt 1,21)

Jeg husker jula da jeg var 12 år. Vi hadde en ekstra gjest den jula. Sommeren det året hadde mamma lagt merke til en ung mann som satt på en benk i Kristiansand. Han satt der i ei sort skinnjakke med frynser og så skitten, sliten og sulten ut. Mamma tenkte på foreldrene hans (!) hvor hardt dette måtte være for dem. Hun tenkte mye på ham og ba for ham. Etter hvert fikk hun vite navnet hans og at han vanket i et rusmiljø i byen. Han var 19 år og hadde rømt fra Vestlandet samme vår. I desember det året følte hun uro for denne 19-åringen. En dag hun hadde fri fra jobb dro hun til byen for å prøve å finne ham. De narkomane hun spurte hadde ikke sett ham. Neste dag traff min eldste søster 19-åringen og hun gav ham mammas adresse. Dette var bare fire dager før julaften. Samme kveld ringer det på døra og der står han. Mamma kjente ham nesten ikke igjen. Han ble bedt inn og fikk mat, en varm dusj og en skabbekur, rene klær og lånte mitt rom til å sove på. Dagen etter kjøpte mamma nye sko, for de han hadde var hullete og fæle. Mannen ble et par dager, men stakk av og dukket opp igjen lille julaften. Nå virka det som han var banka opp og han var rusa. Igjen fikk han dusja, lånt rene klær og spist god mat. Julaften morra tok mamma han med til frisøren, og på kvelden ble han med til famor med familien min og fikk flere varme julegaver (sokker, teppe, twistpose, osv.). Han ble hos oss i hele 9 dager helt til

mamma skulle reise sammen med ham til Vestlandet, for hun skulle på et kurs der. Hun tok kontakt med den unge mannens familie og de ville gjerne at han skulle komme hjem. Men han stakk avgårde igjen. Mamma fortsatte å be for ham i flere år. Hun ba konkret om at han måtte komme i fengsel (!) slik at han kunne få tenkt seg om. Ikke lenge etter hadde han kommet i fengsel i noen måneder. Dette fikk hun vite noen år etter. Da hadde han fått seg hybel hos hyggelige folk, senere kjæreste og en sønn. Mer vet vi ikke..

Ser du parallellen her til den bortkomne sønnen som Jesus forteller om i Bibelen (Luk 15) og mannen jeg nettopp fortalte om? Begge hadde rota seg bort, begge hadde familie, men det å snu og dra hjem er ikke alltid så lett når skammen og brente broer er alt man ser tilbake på.

Du som er en hellig rytter treffer sikkert ofte mennesker med sår, sår som andre har påført dem eller sår man selv har fremskaffa i årenes løp. Mennesker med masker. Kanskje du er en av dem med sår og savn. Jula er kanskje ikke en gledelig tid for deg. Jeg vil oppmuntre deg denne jula til å se på Jesus! Ikke bare som barnet i krybba, men som mannen på korset som ofret livet sitt for deg og der tok med seg all verdens synd, sykdom, sår og savn! Jesus møter deg med kjærlighet uansett hva du har i bagasjen. Jula i et nøtteskall er Jesus!

God Jul & Godt Nyttår!

POWER

HOLY
RIDERS

mcclub

**1. årsmøte-
innkalling s. 23!**

**Finnes det engler
(s. 3)**

**Isle of Man -
et drømmested
for motorsyklister
(s. 4)**

**Kalenderen 2008
(s. 7)**

**Historiens første
Bedehusrally
(s. 8)**

**Geilo Frikirke -
under oppstart av
4 HR-medl. (s.10)**

**Portrettet:
Presidentparet i
Holy Riders MC
(s. 12)**

**1550 MC-venner
på Trollrally 2007
(s. 16)**

«Det folk som vandrer i mørket, får se et stort lys; over dem som bor i skyggelandet, stråler lyset fram. For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.»

Velkommen hjem...

Annes redaksjonshjørne
power@holyridders.no

Det er jul snart. Selv om det er mange år siden jeg flyttet hjemmefra og har fått min egen familie og vårt eget hjem, så har det for meg alltid vært noe spesielt og godt over det å komme hjem til jul. Jeg husker far og mor møtte oss så varmt i døra med disse enkle ord: «Velkommen hjem!»

Det blir en annerledes jul i år. I januar er det ett år siden far døde og reiste hjem til Jesus. Hvilken gavmild og kjærlig far han var, en fantastisk møbelsnekker og lærer! Fra jeg og mine to søsken var små likte han å overraske oss på julaften med gaver han hadde brukt tid på i snekkerverkstedet i kjelleren eller i sløyden på skolen. Rektor som hadde jobbet med far i over 30 år sa: «Han var en dyktig lærer, ikke bare faglig, men også svært omsorgsfull, alltid hjelpsom og positiv.» Far likte å glede oss og så mange andre!

Det var et forlatt arbeidsrom jeg stod i noen dager etter begravelsen. Verktøyet til far hang der på veggen, dreiebenken stod der... Mange minner strømmer på, og det ble bare så alvorlig, så ekte og sant dette at vi får ingenting med oss til himmelen.

Å, så mye vi har å glede oss til, Anne...! sa min mormor på 87 år nylig etter å ha lest boka: 90 minutter i himmelen (av Don Piper). «Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi Herren, Jesus Kristus, som frelser. Han skal forvandle vårt svake og forgjengelige legeme så det blir likt det legeme han har i herlighet.» (Fil 3,20-21)

På begynnelsen av 80-tallet skrev Keith Green sangen «I can't wait to get to heaven». Lite visste han da at han skulle komme til himmelen så snart. Han og to av barna på 4 og 2 ½ år døde i en

flyulykke i 1982. Selv om han levde kort tid her (han ble bare 28 år), var hans mål og djervhet i musikk og vitnesbyrd etterlatt et sterkt inntrykk på mennesker i mange land.

I fjor hadde Holy Riders MC 25-årsjubileum og i år har bladet Power kommet til årgang 25! Det har vært spennende å lese om klubbens historie, om mennesker som Gud kaller til forskjellige tider og til forskjellige oppgaver. Det er snart årsskifte og jeg tror det er en ny tid nå til å se framover – mot nye 25 år!

Studer hvordan Jesus fullendte løpet. Bruk dine gaver, evner og talenter til ære for Ham. Ikke sammenlign deg med andre og grav de ned. Vær frimodig! Det er ikke sikkert vi får lønn her i verden, men det livet vi lever nå vil få betydning for livet i evigheten. «What you do for Him today matters... forever!» (Bruce Wilkinson) Tenk hvilken glede å få høre når vi har fullendt løpet: «Well done, good and faithful servant...» (Matt 25,21) Så «La oss ikke bli trette av å gjøre det gode. Når tiden er inne, skal vi høste, bare vi ikke gir opp.» (Gal 6,9)

Jeg tror at jeg kommer til å se far igjen i himmelen. Jeg lengter etter å gi ham en god klem og si at jeg er glad i ham. Kanskje han vil møte meg med de enkle ordene igjen: «Velkommen hjem, Anne!» Frem til da, drømmer jeg om å få med enda flere på hjemveien...

«Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømmen verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.» (Joh 3,17) Hvilken gave!

Gledelig jul og velsignet godt nytt år!

Anne Skaia

POWER

Organ for Holy Riders MC

Neste deadline:
31. desember 2007

Bladet utkommer:
Januar 2008

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 400 medlemmer fordelt på 15 avdelinger og grupper i Norge, Tyskland og Sverige. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:

Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abonnenter.
Medlemsskap: Kr. 600,- pr. år + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkeltmedlemmer direkte for dette.

Klubbtelefoner:

President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
e-post: president@holyridders.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyridders.no

Power

Ansv.red.: Solveig Sisjord
tlf.: 992 61 869
Redaktør: Anne Skaia
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf.: 924 32 374
e-post: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Medlemskontor og abonnement:

Medlemssekr.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
e-post: medlem@holyridders.no
Medlems-/Powerab.konto:
9365.05.79095

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år.
Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:

Webmaster: Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493

e-post: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt:

epost: kaffetelt@holyridders.no

Gavekonti:

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Russisk BikerBibel: 9365.05.67992
Lønnsgavefond, president: 9365.05.79117
Lønnsgavefond, Power: 9365.05.79109
Kontoadr: Se klubbens hovedadresse, 1. spalte.

Forsidebilde: Fredagskveld på årets Trollrally i august. Den store HR-vimpelen kom på plass, og ble festet i VFR'n til Terje Hernes. (Foto: Anne Skaia) Bibelvers: Profeti om Jesus, fra Jesaja 9, 2 og 6.

Bakside: Illustrasjonsbilder: Halvor Tresnes med sin Gold Wing GL1800. (Foto: Kirsti Lundevold)

- Englene innvarsler noe nytt i historien. Verdens frelser blir født. Englene er utrykk for Guds godhet, men Jesus Kristus er det ultimate utrykk for Guds godhet. Han kom ikke for å ta seg av engler, men han ble et menneske for å ta seg av mennesker. Han kom for å ta seg av de som ikke fortjener det. Han spør ikke etter de snille barna, men etter de mislykkede, sårede, desillusjonerte, de som har satt seg fast i usynlige lenker.

Rune Enstad, president HR MC

Presidentens hjerte

(English version p. 15)

Finnes det engler?

Ja, selvfølgelig vil du nok si, og det fokuset som har vært på akkurat det fenomenet, med blant annet hjelp av vår kjære prinsesse, har nok inspirert mange diskusjoner og samtaler i landet vårt.

Selv er jeg ikke i tvil! Engler finnes og Bibelen sier det er mengder av dem, myriader, sannsynligvis flere enn det finnes mennesker på jorden. De er i aktivitet i en for oss usynlig verden. På Guds ordrer settes de i sving for å komme dem til hjelp som Gud vil hjelpe.

Jeg tror englene var der da jeg ble påkjørt av en bil mens jeg satt på motorsykkelen og vi skulle besøke avd. Oslo. (Les mer om ulykken på presidentbloggen, se adresse nederst, ann.red.) Jeg tror på Guds suverene timing og englenes organisering av trafikken, da jeg som følge av påkjørselen krysset Sandefjordsveien uten å bli truffet av andre kjøretøy. Jeg opplevde «engler» på sykehuset i den forstand at englene er utrykk for Guds godhet. De møtte meg gjennom selvpoppfrende sykepleiere, som Lisa på intensiven som var der med en gang jeg krentet, og trengte hjelp for å flytte meg noen centimeter. Eller Silje som flere ganger måtte forsikre meg om at det var helt greit å trekke i snora, selv om jeg bare trengte et glass vann... Hun var like blid hver gang!

Englene er utrykk for Guds godhet! Derfor skal de verken tilbes eller påkalles, men de sendes ut på Guds befaling når mennesker ber til den allmektige Far!

Julen nærmer seg og fokuset på englene blir igjen fremtredende, selv om de kommer litt i skyggen av «nissefar» på leting etter alle de snille barna som fortjener gaver... godt hjulpet av en ivrig handelstand. I Guds ord møter vi engler i aktivitet når det innvarsles noe nytt i historien. Englene er alltid aktive i den synlige verden idet Gud holder på å realisere nye deler av sin plan. Sakarja står i tempelets aller helligste rom og gjør den årlige tjenesten for folkets synder. Plutselig står en Herrens engel ved hans side, på høyre side av røkelsesalteret! Han presenterer seg som Gabriel som gjør tjeneste for Guds trone! Dette er ikke eventyr eller legender, men realiteter. Sakarja ser et vesen som skinner, stråler og er svært virkelig. Dette skjer på ordentlig og han blir ordentlig redd! De fører en samtale. Sakarja kom litt dårlig ut i den samtalen og det resulterte i at han ble stum fram til Johannes ble født.

Maria er hjemme hos seg selv. Lite aner hun at det foregår en aktivitet i det usynlige som vil sette retning for hele resten av hennes liv. Gud har satt sine øyne på henne og engelen Gabriel sendes ut med melding til Maria at hun skal bli mor til verdens frelser. Også hun blir livredd av dette enorme besøket. Det finnes mennesker også i vår tid som har sett engler, og de kan vitne om at de er gjerne 3 meter høye når de åpenbarer seg. Ikke rart hun ble redd. Det er den samme engelen som besøkte Sakarja. Gabriel har vært her. Til vanlig er han foran Guds trone.

Guds verden bryter inn i denne verden og kommer nær. Englene innvarsler noe nytt i historien. Verdens frelser blir født. Englene er utrykk for Guds godhet, men Jesus Kristus er det ultimate utrykk for Guds godhet. Han kom ikke for å ta seg av engler, men han ble et menneske for å ta seg av mennesker. Han kom for å ta seg av de som ikke fortjener det. Han spør ikke etter de snille barna, men etter de mislykkede, sårede, desillusjonerte, de som har satt seg fast i usynlige lenker.

Jeg takker Gud for all hans hjelp og beskyttelse av de himmelske troppene, men jeg tilber Jesus Kristus som den eneste både i himmelen og på jorden som er verd tilbedelse, fordi han er den som bar all verdens synd. Han seiret over døden, djevelen og alt det synd har ført inn i denne verden. Halleluja!!! Ha en velsignet julehøytid!!!

Broderhilsen Rune.

<http://hrpresident.blogspot.com>

ISLE OF MAN

- ET DRØMMESTED FOR MOTORSYKLISTER -

Sølvbryllup er noe som de fleste feirer. Vi for vår del nøyde oss med et restaurantbesøk sammen med et kjært vennepar på selve dagen, senere på sommeren samlet vi familien, og sist men ikke minst så dro vi på motorsykkeltur. Og sølvbryllupstur på motorsykel, det tar vi ikke lett på. Det må være en plass med historisk sus og en opplevelse som vi kan se tilbake på med glede. Nå hadde det seg sånn at i år var det 100-årsjubileum for motorsykkelløpene på Isle of Man. Og siden det er en tradisjon her borte på Jæren at en gruppe bestående av gode motorsykkelenner fra lang tid tilbake reiser til «holmen» annet hvert år, hva passet da bedre enn å henge oss på fellesskapet og være førstereismannskap til denne berømte øya.

P Tekst: Kjetil Fuhr
Foto: Siri og Kjetil Fuhr

J a, i år var det 25 år siden denne mannen stod nervøs oppe ved alteringen i Bore Kirke på Jæren og ventet på at min kommende svigerfar skulle føre sin eldste datter opp kirkegulvet og overlate henne til meg. Datoen var den 31. juli 1982 og siden vi begge svarte ja på prestens spørsmål så ble vi altså mann og kone den dagen, Siri og jeg. Det har vært - for å være helt ærlig - 25 særdeles gode år oss i mellom, med veldig lite krangel, førsteklases vennskap og ekte kjærlighet. For mange så

er det en selvfølge når 2 mennesker velger å dele livet sitt med hverandre, men som vi alle vet så er det ikke uvanlig at det går dårlig, og ekteskap og familier splittes med all den elendighet det fører med seg. Så er det noe jeg er helt sikker på så er det at jeg har vært heldig med valg av livsledsager, Siri er en utrolig støttespiller i mitt liv.

Med korset på ryggen

Torsdag 23. august var dagen for avreise til Isle of Man, og turen begynte med at min nye og fullpakkede BMW ramlet over ende i gårdsrommet hjemme, så da var de første uunngeelige men akk så sure

skrapene i kåpe og sidekofferter på plass, og mitt humør var mildest talt på bunn. Dermed så var det en mutt herremann som ankom fergeleiet i Stavanger med fruen på baksetet, Siri ønsket ikke å kjøre på feil side av veien riktig enda, så da ble vi 2 på min sykkel i stedet, og det er jo ganske greit når man skal av gårde på tur for å feire kjærligheten.

Før vi reiste så hadde vi en diskusjon om vi skulle ha på oss vest med ryggmerke, vi ble advart på forhånd at det kunne være utrygt å kjøre med ryggmerke i England, men etter kort tid så bestemte vi oss for å kjøre fullt oppdresset. Dersom noen

ønsket å antaste oss fordi vi kjørte rundt med korset på ryggen, så fikk det heller stå sin prøve, vi ville tydelig markere hvem vi kjørte for. Og bruken av HR vestene ble en velsignelse, det skal jeg skrive mer om senere.

Vi ankom Newcastle fredag morgen, og vi var i alt 8 sykler som kjørte i sammen. Siden vi hadde god tid så la vi ruten om «Aidensfield», eller Goathland som plassen egentlig heter. Her spilles den kjente TV-serien «Heartbeat» inn, på norsk blir det til «med hjartet på rette staden», og det var en nydelig tur for å komme dit. De engelske lyngheien er et vakkert skue, de små pittoreske landsbyene likeså, og når jeg i tillegg får min dose med gamle kjøretøy å hvile øynene på, ja da er livet godt å leve.

Første overnatting var i en liten by som heter Kirkby Stephen. Her holder Englands eneste stamme av ville papegøyer til, og det var litt merkelig å se svære Arapapegøyer fly fritt mellom husene i landsbyen. Store var de og grusomt skrek de. Lørdagen gikk turen videre til Liverpool og fergen til Man. Aldri før har jeg vært med på å reise så mange sykler samtidig på en ferge, det må ha vært flere hundre sykler om bord. Vi ankom hovedstaden Douglas sent på kvelden, fant fram til vårt hotell, spiste fish & chips, og stupte deretter i seng.

Søndagen tok vi en runde sørover på øya, vi var helt syd og kikket på sjølovene som holder til i sundet mellom selve Man og en liten øy som kalles Calf of Man. Her var det utrolig vakkert, samtidig som vi fikk et innblikk i hvor værhardt det kunne være her midt i Irskesjøen. I den gamle historiske byen Castletown var det utstilling av veteranmotorsykler i regi av the Vintage Motorcycle Club, og der traff jeg mange kjente i fra mine utallige reiser rundt om i Europa på gammel sykkel. Det

var ikke fritt for at de kikket storøyd på ryggmerket mitt, og enda mer forbauset ble de når Siri og jeg drakk te når de inviterte til en runde på nærmeste pub. En forklaring måtte til, og dermed så var ikke det lenger noe tema, det er godt å møte forståelse og respekt for de valg som en gjør.

Manx Grand Prix - løpsuken for de med eldre sykler

Mandag var første løpsdag, det var uken for Manx Grand Prix da vi var der, og dette er løpsuken for de med eldre sykler og amatørerne som ønsker å kvalifisere seg for deltakelse i TT - uken som går i juni hvert år. TT-løpene er de raskeste som holdes på øya, men jeg må ærlig innrømme at de løpene vi var tilskuere til, ikke var noe opplegg for sarte sjeler det heller. For uinnvidde kan løpene minne om organisert kamikaze, og det er ingen hemmelighet at stygge ulykker og dødsfall er en akseptert del av det å delta i løpene på Isle of Man, både deltakere, arrangør, myndigheter og publikum har tydeligvis et avklart forhold til akkurat dette.

Det er ikke mulig å beskrive løpene ved bruk av ord, skal en fatte farten som det kjøres med så må en være til stede og se det med egne øyne. Vi stod nederst i Bray Hill første dagen, det er en bratt bakke like etter starten, og her har de «verste» en hastighet av 250 km/t. Dette foregår i vanlige bygater med fortauskanter, lyktestolper, kummelokk, og ikke minst - steingjerder tett i tett på begge sider av veien. Hele øya er full av steinmur som deler marker og eiendommer fra hverandre, og langs hele ruten er det steinmur som hindrer buskap å komme ut i veien. På det lengste rette strekket som heter Sulby Straight så kjøres det med en hastighet på 350 km/t, dette på vanlig vei som består av ett kjøre-

felt i hver retning med vanlig veimerking som markerer skille på kjørefeltene, ingen veiskulder, her står murene klin i den hvite kantstripen. Spektakulært er det ordet som slår meg når jeg skal beskrive løpene, andre vil sannsynligvis kalle det rent vanvidd.

En enorm misjonsmark

Det var løp mandag, onsdag og fredag, og dette året var det et bra år med tanke på ulykker. Det var kun en fører som drepte seg under løpet onsdagen, og det blir regnet som et bra år, det pleier være verre. Jeg vet ikke helt hva jeg skal mene om akkurat det. Det jeg med sikkerhet vet er at motorsykel løpene på øya er en enorm misjonsmark for alle oss som er kalt til å være et vitne for Jesus blant motorsykklistene. Det var et stort trykk på alle pubene på øya mens løpsuka pågikk, jeg kan ikke tro annet enn at der bør være et enormt behov også for en tjeneste av typen kaffetelt, stille rom, samtalemuligheter, forbønnstjeneste og omsorgsarbeid.

Jeg vet at våre engelske brødre og søstre er på plass under TT-ukene i juni, da vi var der i august/september så oppdaget vi ingen andre enn oss selv som bar korset, og det ble noen spesielle opplevelser av den grunn. Vi hørte ikke en eneste negativ ytring angående ryggmerkene våre i løpet av den uka vi var der, men der imot så opplevde vi folk som kom og strøk oss over ryggen og fortalte oss hvor flotte vester vi bar og hvor glad de ble for å se korset, folk som oppsøkte oss og inviterte oss til å være med på en stor felles kveldsmesse. Selvfølgelig skulle den finne sted den kvelden vi reiste tilbake med fergen til England, men vi fikk en god samtale hvor vi fikk fortelle om Holy Riders, og det arbeidet vi utfører, og det var tydelig at det var et ukjent fenomen for vår samtalepartner, det

forts. neste side!

BMW K1200GT, og den er min!

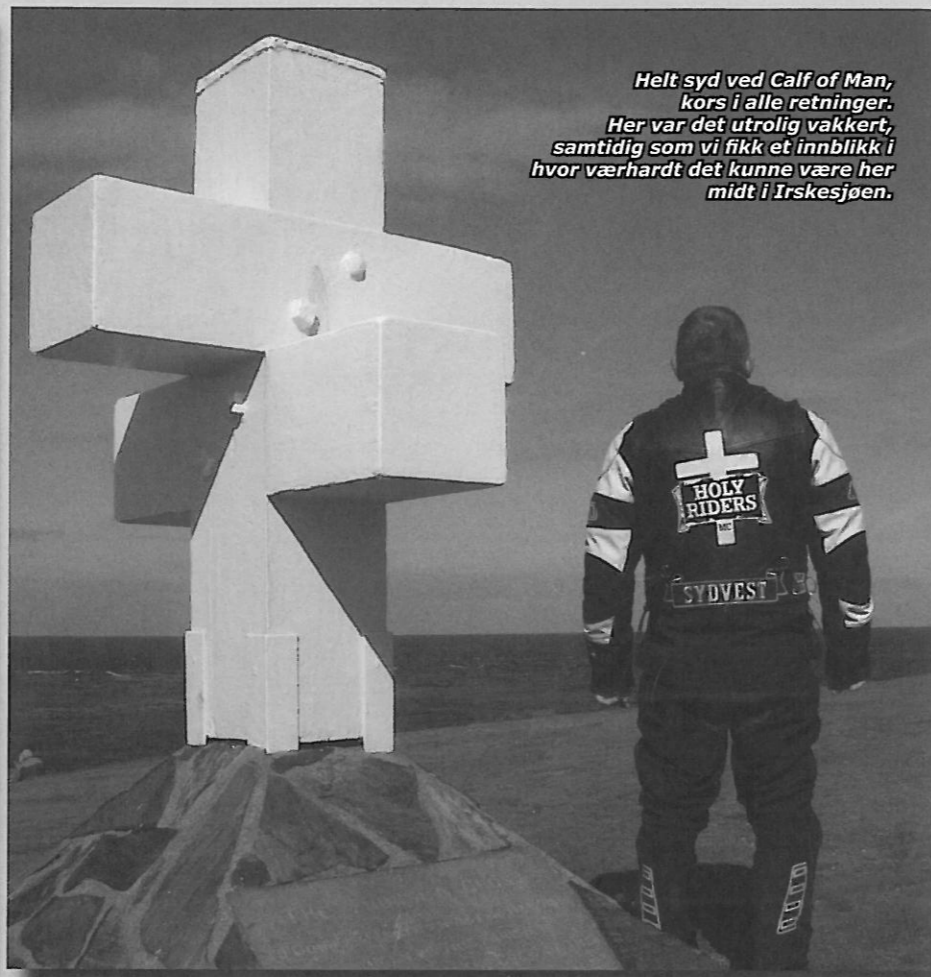
Siri.

Vår nye venn, Roy!

Det var løp mandag, onsdag og fredag, og dette året var det et bra år med tanke på ulykker. Det var kun en fører som drepte seg under løpet onsdagen, og det blir regnet som et bra år, det pleier være verre. Jeg vet ikke helt hva jeg skal mene om akkurat det. Det jeg med sikkerhet vet er at motorsykkelløpene på øya er en enorm misjonsmark for alle oss som er kalt til å være et vitne for Jesus blant motorsyklister. Det var et stort trykk på alle pubene på øya mens løpsuka pågikk, jeg kan ikke tro annet enn at der bør være et enormt behov også for en tjeneste av typen kaffetelt, stille rom, samtalemuligheter, forbønnstjeneste og omsorgsarbeid. Jeg vet at våre engelske brødre og søstre er på plass under TT-uken i juni. Da vi var der i august/september så oppdaget vi ingen andre enn oss selv som bar korset, og det ble noen spesielle opplevelser av den grunn.

Kjetil Fuhr

Helt syd ved Calf of Man, kors i alle retninger. Her var det utrolig vakkert, samtidig som vi fikk et innblikk i hvor værhardt det kunne være her midt i Irskesjøen.

at det fantes kristne motorsykelklubber som reiste rundt og vitnet om Jesus for andre motorsyklister. Det gjorde tydelig inntrykk det vi fortalte, og Siri og jeg var særdeles glad for at vi valgte å bruke vesten under hele turen, neste gang vi skal ut på tur så blir det ingen diskusjon, vi kjører full pakke.

Verden er ikke så veldig stor

En morsom episode som viser hvor liten verden er hendte oss når vi var ved den berømte svingen Creg Ny Baa. Der ble vi kontaktet av en engelskmann som så ryggmerkene våre med underteksten Sydvest, og han kom derfor springende etter oss og spurte om vi kjente Frank og Randi, samt Helge og Susanne. Jo da, vi måtte jo bekrefte at disse to parene kjente vi godt til. Da fortalte mannen som for øvrig het Roy, at han hadde vært i Norge og besøkt Holy Riders, og at han også hadde vært gjest i bryllupet til Helge og Susanne. Det ble en lang og god samtale med en trivelig kar, og vi fikk bekreftet at verden ikke er så veldig stor som vi vil ha det til.

Isle of Man er så mye mer enn motorsykkelløp, det er masse spennende historie å kose seg med. Vi nordmenn har satt vårt tydelige preg på øyas historie helt i fra vikingtiden. Fra naturens side så er øya en perle, masse flotte motorsykelveier, små

idylliske byer, gode spisesteder, hyggelige folk, masse spennende butikker for de som liker å vandre i butikker, damptog, sære opplevelser knyttet til den enorme forskjellen på høy- og lavvann. Det er rart å se alle båtene stå på tørr grunn når du kjører ut av byen om morgenen, for så å ligge og flyte når du kommer tilbake om kvelden.

Dit skal vi tilbake

Frister det å reise tilbake til «holmen»? Oh yes, dit skal vi tilbake. For det første var det en utrolig koselig tur i lag med flotte venner. Dernest var det en opplevelse å se på kjøringen under løpene, spesielt jeg koste meg utrolig med alle veteransyklene som var på øya denne uken. Kanskje vi kan reise flere fra Holy Riders i lag neste gang. Det hadde vært fint å være flere enn bare to.

Hvordan gikk det så med feiringen av kjærligheten? Jo da, det gikk utrolig bra! Vi går for nye 25 år, den eneste forskjellen er at vi skal kjøre mye mer motorsykel enn det vi har gjort fram til nå. Og neste gang skal Siri kjøre sin egen sykkel, det var ikke så farlig å kjøre på feil side av veien likevel. Isle of Man var en enorm opplevelse for en motorsyklister. Neste år er det Route 66. Det blir sikkert ikke ille det heller. Takk for oppmerksomheten!

Kjetil Fuhr,
fortsatt dønn forelsket i kånå.

Kalenderen 2008

8.-10. februar 2008

HR årsmøte, Grimstad.
Arr: HR sentralstyret og avd. Aust-Agder (se info s. 23)

29. februar - 2. mars 2008

Hepp!-treffet, Solbukta Leirsted (utenfor Fredrikstad). Arr: HR MC Ytre Østfold. Mer info: www.holyriders.no

7.-9. mars 2008

HR avdelingsledermøte
Arr: HR sentralstyret

3. mai 2008

Street Legal Fredrikstad
Arr: HR MC Racing
Samme dag: Planke MC m/fellestur til Street Legal Fredrikstad.
www.streetlegalfredrikstad.net

6.-8. juni 2008

Bedehusrally, Feen i Stokke.
Arr: HR MC Vestfold

26.-29. juni 2008

Pilegrimstreffet, Kirketeigen i Kvam i Gudbrandsdalen. Arr: HR MC

10.-13. juli 2008

Norgestreffet, Vesterålen i Lofoten.
Arr: Vesterålen MC-klubb

1.-3. august 2008 (apert f.o.m. 30/7)

EMC rally, Sevenum (sør-øst i Holland) Arr: CMA Holland
www.emc-rally.com

8.-10. august 2008

Aust-Agdertreffet, Bjørkos leirsted (nord for Grimstad)
Arr: HR MC Aust-Agder

26. august - 10. september 2008

Route 66: Chicago - LA
Arr: HR West v/Kevin Fagerland
Tlf: 408 30 015
www.route66usa.info

PILEGRIMSTREFFET 2008

Høstens avdelingsledermøte i Holy Riders MC er avvirket, og med det avstemningen om hvor neste års Pilegrimstreff skal arrangeres. Det har vært mange forslag og ønsker, og det er ikke lett å finne et sted som innfrir alle ønskene på en gang.

Et av de største ønskene har vært varme! Men å finne et sted med garantert godt vær er ikke lett i vårt nordiske klima. Andre ønsker har vært å finne et sted som er geografisk riktig i forhold til medlemsmassen både i inn og utland. Også her er utfordringene uoverstigelig i vårt langstrakte land og med medlemmer både i Sverige og Tyskland. Uansett, etter at aktuelle steder ble diskutert, ble avstemningen på møtet enstemmig for Kirketeigen leirsted i Kvam i Gudbrandsdalen.

Kirketeigen eies og drives av Nordmisionen og det har fungert i mange år som et leirsted, camping og samlingssted for Guds folk i dalen. Det er mye som er hensiktsmessig for oss med Kirketeigen. For det første får vi alt inne på ett område med store grønnarealer til teltliv, hytter og annen bygningsmasse på samme sted. Det er 13 internatrom, 14 enkle 4-mannshytter og 4 store familiehytter med kjøkken og bad for de som foretrekker å bo innendørs. Dessuten er det gode sanitæranlegg, møtelokaler, peisestuer, spisesal og kjøkken. Hvor vidt vi skal bruke alt dette er en annen sak. Et MC-treff skal vel i all hovedsak være utendørs. Dessuten ligger det en kiosk ved innkjørselen til området, egnet til innsjekking, registrering, osv.

Når det gjelder klima, så er Gudbrandsdalen et av de tørreste områdene i Norge. Kvam ligger 270 meter over havet og våren og varmen kommer tidlig. Rondane og Jotunheimen ligger på hver side av Gudbrandsdalen, så mulighetene til noen herlige naturopplevelser er absolutt til stede.

Vi gleder oss veldig over at dette nå er i havn og ser fram til å gå i gang med å få til et kjempetreff på Kirketeigen. Sett av helga 26.-29. juni 2008 allerede nå og være med å ta ansvar for at dette skal bli en herlig happening vi sent vil glemme. Snakk om det med MC-venner rundt om i de andre klubbene. Jo mer vi sprer forventning og andre opplever at vi gleder oss til dette, jo bedre er det. Vær med å be for forberedelsene til treffet og at vi får de talerne og sangerne som vi er best tjent med. Gud ser hva vi trenger!

Treffsjef for Pilegrimstreffet 2008 er Kristin Fossum (tlf. 922 80 745). Mer info med opplysninger om blant annet hyttebestilling kommer i neste Power.

Rune Enstad
president HR MC

Historiens første «Bedehusrally»

Husker du den stekende varme, solrike norske sommeren 2007? På MC-treff der det eneste fornuftige man kunne foreta seg var å sitte og daffe i skyggen av svaiende bjerke-trær med en kaffekopp eller et grillbein. Slik var sommeren i alle fall da Holy Riders, avd. Vestfold arrangerte historiens første «Bedehusrally» på grøntområdet rundt klubbhuset sitt, et gammelt bedehus vakkert beliggende på jordene langs «bakveien» mellom Sandefjord og Stokke.

P Tekst/foto: Vidar Johnsen

Holy Riders avd. Vestfold har de siste fire årene holdt til i dette bedehuset hvor et rom er gjort om til klubblokale med vedovn og klubbrelikvier som gamle Power-årganger, diverse priser hentet hjem fra ulike treffkonkurranser osv. På plassen ute har avdelingen hatt varm søndagsgrill og vaffelpresse gjennom flere somre, slik at etter hvert mange turfarende MC-folk har lagt rasten til klubbhuset.

I år var endelig tiden kommet til å virkeliggjøre idéen med steinlagt plattning og utepeis i et hjørne av tomta. Det ville jo være synd om ingen andre enn avdelingen skulle få se og prøvesitte plassen, og dermed var arbeidet med både plattning og treff igang. Eller om det var treffidéen som kom før plattningidéen, og kanskje høna som kom før egget – uansett: Dugnad ble iverksatt, kompisrabatter og vennetjenester utvekslet og omtrent da siste stein i plattningen ble lagt åpnet tidenes første Bedehusrally.

Telt og lavvoer rundt det lille Gudshuset

Konseptet rundt treffet var såre enkelt: Finn deg en teltplatt, få deg litt kaffe eller grillmat, sett deg og la pratene og timene gå. Etter hvert vokste et femtentalls telt og lavvoer opp rundt det lille Gudshuset, i tillegg til at det gjennom hele helgen var en jevn strøm av kjente og ukjente fjes innom på dagsbesøk. Utover kvelden, når middagsheten svalnet, ble det endelig etter hvert så svalt at den nye peisen på plattningen kom til sin rett og strekte pratene enda noen timer ut i natta.

For kristne som ikke kjenner MC-miljøet var det nok lite som kunne forbinde treffet med en evangeliseringsinnsats, og det ville nok også mange av de ikkekristne besøkende tenke. Men det er akkurat i denne avslappede atmosfæren at de gode samtalen kommer, på løpende bånd. En av dem som besøkte Bedehusrally tok senere imot Jesus på Pilegrimstreffet!

Lørdagskvelden var det utlodning med mange fine gevinster som lokalt næringsliv hadde sponset. Avdelingsleder og klubbpresident Rune Enstad hadde en kort men meget konsis appell, og det ble et par sanger.

Formidlingsform utenom det vanlige

Søndags formiddag var det gudstjeneste på treffet. Eller rettere sagt, det var teater. Nå kan vel en del gudstjenester fortone seg som teater noen steder, men her var det «skikkelig» teater. Ei teatergruppe fra menigheten Kristent Fellesskap sørget for en formidlingsform utenom det vanlige.

Utover ettermiddagen tyntes det i teltekkene, og bältønnene fyltes av papirduker, plastbestikk og annet mer eller mindre brennbart fra oppryddingen etter treffet. Under den fortsatt glødende ettermiddagssolen og med munnen stappfull av grillmat som var til overs var Holy Riders avd. Vestfolds medlemmer skjønt enige om at treffet var vellykket. Uka etter, den andre hele i juni, var sommeren alt over for i år, idet høstkulda og høstregnet satte inn...

Samspill med medlemmenes menigheter

Fra avdelingslederpermen punkt 3.2.1 står det: «Holy Riders MC ønsker samspill med medlemmenes menigheter.» Ja, det er fine ord, men hva gjør vi? Her er noen glimt fra våre erfaringer i Vestfold. Vi har de siste par årene gått aktivt inn for å følge opp dette, og det har vært veldig vellykket.

Først begynte vi med å be pastorene fra de ulike menighetene om å komme på besøk en klubbkveld. Det var svært positivt. Der har de fått dele noen ord med oss og vi kunne fortelle om hvem vi er og hva vi gjør. Det neste steget har vært å besøke menighetene, helst på våren, slik at de kan ha oss friskt i minne når sommeren kommer og MC-sesongen er på topp. Både besøk fra pastorer og menighetsbesøk bør skje med en viss kontinuitet. Vi har som målsetning ett årlig besøk.

Vi har som oftest fått tildelt 30 til 45 minutter av møtet. Vi viser gjerne bilder og forteller om Holy Riders. Ellers satses vi på å dele konkrete vitnesbyrd fra MC-livet. Så gir vi en sterk appell om at de må være med å be for oss, for det behøver vi mer enn noe annet. Vi har opplevd veldig god respons fra menighetene på dette. Ofte blir det også samlet inn en gave til Bikerbibelen (det er blitt noen tusen etter hvert), og i det siste har vi promotert Power – også det med godt hell.

Vi understreker så tydelig vi kan, at vi ikke er noe utenom menighetslivet, men en del av det! For vår egen åndelig vekst og for oppfølging av de som blir frelst.

Vi vil med dette glimtet oppmuntre andre HR-avdelinger til å gjøre det samme!

For HR Vestfold, Einar Dahlen

HR Vestfold inntok Bykirken i Tønsberg, også med syklene...

Bedehusrally 2007

På stand i Geilo sentrum på handeldensdag. F.v.: Tormod Sandmark, Hildegunn og Erik Joranger. Innfelt: Sunniva Sandmark.

Geilo Frikirke - under oppstart av 4 HR-medlemmer

«Vi ønsker å være en oase og et møtested til oppbyggelse og overgivelse. Vårt mål er å nå Geilos befolkning med de bibelske sannheter og evangeliet om den oppstandne Jesus Kristus.» Dette er starten på visjonen vi bygger på og det vi drømmer om å realisere.

Sunniva og Tormod Sandmark kom med i Holy Riders MC i 95. Tilhørigheten var først avd. Kristiansand, før de flytta til Oslo der de var med til 2001. Så flyttet de videre til Geilo. De kjører en Intruder 800 (US import), og har jentene Kaja (7) og Nora (4). I HR har de også vært med i sentralstyret og ansvarlig for kaffetelt.

Hildegunn og Erik Joranger ble med i HR i 92. De har vært med til avd. Ytre Østfold frem til 2002, da kjørte flyttebilen til Geilo. Jorangers MC er en Street VTR 1000. Gjennom årene i HR har det blitt styreverv lokalt, sentralt og Pilegrimstreff. (Har nå egen support your local Ytre Østfold Chapter.) Hildegunn og Erik har jentene Margit (6), Julie (4) og Simone (2).

Spiren til noe nytt

I Oslo deltok vi på møter i Salem Pinsemenighet, senere i Filadelfia Pinsemenighet. Selv var både Sunniva og jeg statskirke-medlemmer, men trivdes godt i frikirke-lige miljøer. På Geilo var det derimot lite å velge mellom. Det var rett og slett kun statskirken, pluss misjonsforeningene hvor den samme trofaste gjengen stilte opp på alle møtene enten det var Sambandet, Normisjonen eller Indre Sjømannsmisjon. På vår egen alder var det knapt en håndfull som søkte kristent fellesskap. Vi ble derfor utrolig glad da Hildegunn og Erik flyttet til

Geilo året etter. Sammen var vi med i en «UngeVoksne» gruppe i regi av statskirke-menigheten. En kveld var vi kun noen få samlet der og vi pratet, så vidt jeg husker, om situasjonen for Guds rike på Geilo. Vi ble enige om å dele drømmer og visjoner for Geilo helt ukritisk, og dette ble spiren til noe nytt som skulle vokse frem. Hvis alt var mulig, hvordan så vi for oss kristent fellesskap på Geilo, og hva ville vært min drømmerolle i dette? Vi la fram den ene visjonen etter den andre og ble ganske oppmuntret. Selv om Erik, Hildegunn, Sunniva og jeg kjente hverandre godt fra før av, fikk vi nå øynene opp for at vi hadde ganske like visjoner for Guds rike på Geilo. Vi begynte kort tid etter å samles hver uke for å be og søke Gud.

Oppstart 2002

Erik og Hildegunn var allerede medlemmer i Råde Frikirke gjennom mange år. Vi fant etter hvert ut at vi ville starte et nytt fellesskap, og det ble klart for Sunniva og meg at vi ville melde oss ut av statskirken og inn i Råde Frikirke (Den Norske Lutherske Frikirke). Vi har mange gode venner og kjente i den menigheten, mange HR-medlemmer, så det var veldig trivelig! Dermed var grunnlaget lagt for oppstart av et menighetsprosjekt på Geilo, med Råde Frikirke som modermenighet. Oppstarten av Prosjekt Geilo Frikirke skjedde i 2002.

Den første tida fikk vi mange hilser og oppmuntringer fra Gud gjennom flere forskjellige mennesker, og gjennom de ukentlige samlingene som vi to parene hadde.

Stand på handeldensdag

Det har vært veldig spennende, morsomt og givende å være med på denne menighetsplantingen på Geilo. Vi har vært oss selv og brukt det vi har av egne ressurser. Derfor har det ofte vært et snev av HR ånd over arbeidet, som da vi hadde en stand i Geilo sentrum på handeldensdag. Som blikkfang og samtaletema brukte vi syklene våre, samt at Erik bygde et skur som fungerte temmelig likt som et kaffetelt gjør på treff. Det var kjempeartig å være der og prate med folk om nyoppstartet fellesskap og dele tro og liv.

I sommer var mange av dere med på Pilegrimstreffet og fellesturen til Geilo. Det var flott å være med på møtet vi hadde foran kirken i Geilo sentrum. Takk til alle dere som var der! Vi merket at dere også hadde nød for at folk på Geilo skal få se Jesus. Jeg delte litt om det på treffet, at vi har en jobb å gjøre i ånde verden før det vil bryte løs blant Geilos innbyggere. Slike markeringer som vi hadde på fellesturen i sommer er med på å markere at Geilo tilhører Herren Jesus. Vi setter vår fot ned og erklærer landet for hellig! Arbeidet pågår. Mennesker er hardt bundet og svært blindet for Jesu frigjørende frelse. Deres guder er sport, penger, natur og fellesskap.

Team Extreme Vikings - hengivende Jesus freaks

Nå er vi i gang med et veldig spennende prosjekt sammen med venner i andre deler

av Hallingdal. Første helgen i mars har vi bestemt at Team Extreme Vikings skal ha show i Hemsedal og Geilo, pluss et par mindre promoshows på Gol og på Ål. Dette er spennende greier! Dere som kjenner litt til TX Vikings vet at de er hengivende Jesus freaks på all mulig positiv måte. Der de kommer blir det shake-down i ånde verden!

Gir opp og la Herren føre deg i mål med stil!

Etter 5 års drift er vi fremdeles bare to familier som er medlemmer i Geilo Frikirke. Heldigvis er vi flere på samlingene våre. Med smått og stort er vi et sted mellom 10 og 25, ja, på menighetsweekend i oktober var vi faktisk 32 deltakere. Så vi er ikke motløse. Dette halvåret har vi dessuten valgt å ha møtene hjemme som en husmenighet. Dels fordi det er mer praktisk i forhold til barnevakt, men også fordi vi har tro på den mer personlige og nære atmosfæren det blir i et hjem. Vi vet vi er på rett plass der Gud vil ha oss. Geilo er en misjonsmark. Derfor ser vi lyst på framtiden og lengter fortsatt etter at vi skal bli en stor Guds menighet på Geilo med livgivende fellesskap og heftig og inderlig lovsang til Herren vår Gud.

Vi hilser alle venner i Holy Riders, og takker for godt fellesskap og gode vennskap. Vi står sammen i arbeidet med å fylle himmelen med mennesker, og ikke minst at vi selv skal stå distansen ut. Ikke bli værende i første gir og stange mot tur-tallssperren. Gir opp og la Herren føre deg i mål med stil!

Hildegunn & Erik Joranger
Sunniva & Tormod Sandmark
(Geilo Frikirke)

Power Prayer

Takkeemner:

- Takk for at det har kommet inn flere penger til Bikerbibelen enn beregnet, slik at vi kan trykke enda flere!
- Takk for et konstruktivt og fint avdelingsledermøte med godt åndelig og sosialt fellesskap!
- Takk for at det går så bra med vår president Rune Enstad etter ulykken! Han kan bevege seg fint, men ikke løfte enda. Han har også begynt litt på jobb igjen.
- Vi takker Gud for familiene Joranger og Sandmark som står i spissen for Geilo Frikirke. Be om vekst.

«Herrens øyne færer over hele jorden, for kraftig å støtte dem som er helt med Ham i sitt hjerte.» (2 Krøn 16,9)

Bønneemner:

- Jesus, vi ber for Nils Rune Kind og Vidar Husby, vår valg komite, som har påtatt seg oppgaven å finne kandidater til sentralstyret. Gi dem visdom og inspirasjon. Gjør kallet tydelig for dem du gir oppgaven å være med i sentralstyret. Gi dem frimodighet og glede til å si ja.
- Beskytt og bevar sentralstyret og deres familier. Gi dem visdom i forhold til hva som skal prioriteres og jobbes med i 2008.
- Herre, vi ber om at Bønneringen blir komplett med minst to representanter i hver avdeling i løpet av 2008.

Bønneringen, tlf: 957 89 474.

Portrettet

Presidentparet i Holy Riders MC

«Rune er en god, stødig, gudfryktig mann som er opptatt av å følge Guds ord. Han bryr seg om mennesker og har evnen til å lytte og møte enkeltmennesket på dypet. Sigrun og Rune er et par som fungerer godt i lag. Det er inspirerende å møte hele familien og alltid godt å komme inn i hjemmet deres. De elsker å kjøre MC og sole seg på stranda - ordentlige motoriske solefreaker!»

Ole Kristian Kjenes
tidl. president i HR MC

«Jeg må innrømme jeg tror på Jesus i svingene» uttrykte Thomas Giertsen etter en MC-tur bakpå med Rune Enstad på Pilegrimstreffet i 2005, der et TV-team var tilstede og filmet fra treffet, og Sigrun og Rune ble intervjuet. I februar ble Rune valgt som president for HR MC. Han brenner for å forkynne Guds ord og har en gave til å nå hjertene med budskapet. Vi kan se tilbake på en inspirerende MC-sesong. Siden Sigrun og Rune ble med i klubben våren 1996, har de stått tett sammen i tjenesten i et utrolig spennende miljø. De har vært gift i 27 år, har tre voksne barn og to svigerbarn og elsker å kjøre motorsykkel. Familien er et levende vitnesbyrd om at Jesus er veien, sannheten og livet! Fru president kjører en Ducati Monster. Presidenten selv har også nylig anskaffet seg en italiener av typen ST2. Etter ulykken i september skrev Rune: «Hun (Sigrun) kom til sykehuset i fullt MC-utstyr og bare minnet meg om at dette MC-livet er på ingen måte over. Halleluja!»

Sigrun har hatt lyst til å kjøre sykkel siden hun var tenåring. Mange år etter da ungene ble større kom interessen tilbake og hun begynte å snu seg etter sykler på veien. Rune måtte spørre om det var sykkel eller motorsykkel hun snudde seg etter. (Sigrun ler) En gang de kom hjem til Trøndelag hadde naboen til Runes mor kjøpt sykkel og satt utenfor og pusset på den. Sigrun ville Rune skulle gå og snakke med ham. På denne tida var de på utkikk etter en hobby – noe de kunne drive med sammen.

Fortell litt om bakgrunnen deres.

Rune: - Vi har vokst opp i et kristent hjem begge to. Jeg hadde en periode i livet mitt der jeg var i opposisjon, men så ble jeg frelst på Fredly folkehøyskole som 17-åring.

Sigrun: - Ja, jeg har også vokst opp i et kristen hjem, men jeg hadde min periode der det ikke var så veldig kult å følge med mamma og pappa på møte. Jeg måtte prøve diskotek og fester. Jeg har alltid kjent meg som kristen. Vi var en stor ungdomsgjeng fra forskjellige menigheter i Stjørdal som holdt sammen. Jeg husker da jeg gikk i sjuende klasse og vi var på møter alle sammen i Misjonskerka. Det var sterk forkynnelse og vi begynte med bønnemøter på morgenen før vi gikk på skolen. I denne tida opplevde jeg Guds nærvær på en helt spesiell måte. Jeg husker mamma kom og sa til meg: – Ja, har du bestemt deg nå, Sigrun? Og da kunne jeg si: - Ja, jeg har nok det. Jeg opplevde en enorm trygghet og glede i ungdomsmiljøet. Det ble litt annerledes da jeg kom til hjembygda til Rune, ler Sigrun.

Hvordan traff dere hverandre?

Sigrun: - Foreldrene til Rune leide ut tomt til barnehagen hvor jeg begynte å jobbe, mens Rune gikk på folkehøyskolen.

Rune: - Jeg flyttet hjem igjen da jeg begynte på gymnaset. Og Sigrun og jeg kom i samme ungdomsflokk. Fin ungdomstid, men det var litt preget av den pietistiske tankegangen, f.eks. at det var synd å gå på kino.

Sigrun: - Dette var ikke jeg vokst opp med, men jeg ville gjerne prøve ut ting og være litt annerledes. Jeg gikk gjerne med pappas gamle heimevernsgenser og flanelsskjorte, barbert og med langt dongeriskjørt, skinnreimer og store øreringer... for sikkert å skape litt reaksjoner.

Rune: - Det var bare jeg og Jesus som likte ho! sier Rune med et lurt smil.

Hvordan kom dere i kontakt med HR?

Sigrun: - En gang vi var på påskeleir da ungene var små, faktisk på Kirketeigen i Gudbrandsdalen, så var det noen Holy Riders-folk der fra Nordmøre. Da sa jeg til Rune at når ungene blir store, da skal vi også være med i Holy Riders. Dette må ha vært på slutten av 80-tallet og det var første gang vi møtte noen i klubben.

I din presentasjon til presidentkandidat, Rune, skrev du: «Ellers er vi i en livssituasjon der det er godt å leve, med voksne barn og svigerbarn som skikker seg godt og følger Herren, en større oppgradering av huset er lagt bak oss og vi har det godt i hjem og jobb! Gud er god! Det kunne være fristende å lene seg tilbake og nyte det gode liv, men det er ikke slik jeg/vi kjenner det. Vi har søkt Gud om hva Han vil bruke oss til, og jeg fikk på ingen måte fred for å si nei til denne henvendelsen fra valgkomiteen. Så i anerkjennelse av, og ønske om å videreføre det beste i det som har vært, stiller jeg som presidentkandidat...» Du har vært president i HR knapt et år nå. Hvordan har det vært? Rune: - Det har vært forbundet med mye glede! Optimisme. Støtte. Å få 100% av stemmene på årsmøtet, klart det gjorde noe med meg. Det er et utgangspunkt som er helt fantastisk for å klare lederrollen. Sentralstyremøtene gleder jeg meg til og er noe jeg savner når jeg ikke kan være med. Jeg er optimistisk. Det skjer mye spennende. Så gleder vi oss til Sør-Afrika-turen i påsken! Jeg ser på det som noe som jeg trenger, for å få et større visjonært perspektiv av MC-miljøet utover det som skjer her i Norge.

Hvilke gode lederegenskaper har Rune?

Han er en leder. Han har en autoritet. Han er klar. Han ser ting klart ut fra Bibelen. Og han er flink til å se ting fra forskjellige sider. Han har orden og struktur.

Hvilke gode egenskaper har Sigrun som leder, Rune?

Sigrun er en vanvittig god administrator. Hun har god orden og oversikt. Egenskaper som jeg nyter godt av når jeg glemmer ting som skal huskes på og gjøres. Hun er sterk. Samspeillet mellom oss er gull verdt! Vi er gode venner som spiller på lag. Jeg føler meg halv når ikke hun er med.

Mange av medlemmene i HR er småbarnsforeldre. Hvordan var denne fasen for dere i livet da du Rune reiste i Indremisjonen?

Sigrun: - Jeg synes det var ei tøff tid. Da hadde vi heller ikke noe menighetstilknytning. Ungene våre var små, de er tette i alder og vi bodde langt vekke fra familien.

Rune: - Fordelen var at jeg ofte var hjemme på dagtid, så ungene husker ikke at jeg var borte. De husker at pappa var hjemme. Det privilegiet vi har nå er at hvis det er noe så kommer de til oss, gjerne til meg eller Sigrun og vil prate...

Sigrun: Da vi begynte i HR kunne vi gjøre noe sammen. Vi kunne få lov til å være Sigrun og Rune, og ikke bare Rune Enstad m/frue. Jeg må si jeg blir så oppmuntret når jeg ser MC-folk som har ungene sine med på barnevennlige treff. Det synes jeg er kjempeflott! Om noen må kjøre bil iblant, så går det bra.

Rune: - Småbarnsperioden går over – den får vi aldri igjen.

forts. neste side!

Samspeillet mellom oss er gull verdt! Vi er gode venner som spiller på lag. Jeg føler meg halv når ikke hun er med.

sitat Rune

Sigrun kjører en Ducati Monster.
(Foto: Rune Enstad)

Hva høster dere hos barna deres når de nå er blitt voksne?

- Vennskap! Kommer det momentant fra Rune. Han blir rørt. Vi blir stille og tankefulle.

Sigrun: - Ja, vi har det gøy når vi er sammen med ungene våre, og vi merker de er stolte av mamma og pappa.

Hva har den største utfordringen vært i deres fartstid i HR?

Rune: - Splittelsen i 2003... i Vestfold. (Sigrun nikker.) Det var forferdelig tøft. Jeg er ikke glad for at det skjedde, men jeg er glad for at vi har kommet styrket igjennom det. Alt er tilgitt. Jeg bærer ikke noe nag, men det var ei tung tid.

Hva er det første dere tenker på hvis dere skal nevne noe av det tøffeste dere har opplevd?

Sigrun: - Jeg synes det var tøft da vi ikke visste hvilke valg ungene våre ville ta i livet. Kanskje spesielt når det gjaldt yngstemann, for han er lik meg. (Sigrun ler)

Rune: - Han har en selvstendighet som gjør at han tidlig tok egne valg, og skulle eksperimentere og prøve alt. Uvissheten. Hvordan skulle dette gå? Det var tøft. Vi vilte i dette bibelverset: «Alle dine barn skal bli opplært av Herren, og stor blir freden for dine sønner.» (Jes 54,13) Tre forskjellige ganger i livet ble vi minnet om dette via forbedere. Jeg vilte nok mer i dette enn Sigrun gjorde. Ellers så fikk jeg panikkangst i nov-94. Det var en reell opplevelse av at «nå dør jeg». Jeg så meg selv som pasient på et mentalsykehus. Dette var ei tøff tid for hele familien. Jeg kom styrket ut av det. Nå har jeg ikke noe mer angst.

17. september er en dato dere vil huske. (Les mer s.) Hvordan går det nå?

Rune: - Tida har gått fort. Jeg skulle gjøre så mye, men jeg har ikke rukket det. Første uka etter ulykka kviknet jeg veldig fort til, men etter hvert måtte jeg innse at jeg hadde begrenset kapasitet med en del smerter. Jeg blir forttere sliten og trøtt nå enn før ulykken, så det tar tid å komme seg opp igjen. Jeg har kjørt motorsykel igjen, og vi har kjøpt oss bil.

Sigrun: - For meg har det vært en sånn ro og fred hele tida. Vi er blitt bært i bønn, for det er ikke meg å være sånn. Det er helt art.

«...Jeg var ikke sikker på om det ville gå bra, eller om vi kunne kjøre sykkel sammen igjen. Gud har kalt oss til MC-miljøet. Kanskje det blir trike, tenkte jeg. Vi skulle jo ut. Det har ikke forandret seg det kallet.»

Sigrun

Sigrun & Rune Enstad

Født: 18.06.58 (Sigrun). 16.03.59 (Rune)

Gift siden: 28. juni 1980

Barn: Therese (25) gift med Tomas. Andreas (23) gift med Line. Christian (22)

Bosted/opprinnelig fra: Bor i Sandefjord. Sigrun er fra Stjørdal og Rune fra Skogn i Nord-Trøndelag

Yrke: Sigrun er barnehageassistent. Rune er bussjåfør (ekspressbussen)

Utdannelse: Sigrun er utdannet barnepleier. Rune gikk 1 år bibelskole (Staffeldtgata i Oslo) og har førerkort klasse 2

Tidligere yrkeserfaring: Sigrun har jobbet i barnehage i 28 år. Rune har jobbet 6 år som sang- og musikksekretær og 14 år som evangelist i Indremisjonen

Menighet: Kristent Fellesskap Vestfold

Klubb: Medlem i HR MC siden 1996. Rune satt i avdelingsstyret siden -98, først som sekretær og etter en pause som avdelingsleder fra 2003

Sykkel: Sigrun tok MC-lappen i -97 og kjører en Ducati Monster 2004-mod.

Rune tok lappen i -95. Kjørte en Honda VFR 96-mod frem til 17/9 da han ble påkjørt og sykkelen kondemnert. Nylig anskaffet seg en Ducati ST2 2001-mod.

Aktuell: Rune valgt til president for HR MC, februar 2007

Gud er god! Når jeg tenker på det svevet Rune hadde og hva som kunne ha skjedd... Vi tør ikke slippe den tanken helt innpå oss. Mens Rune ble undersøkt på intensivavdelingen satt jeg alene da et par fra avdelingen vår kom og fortalte at de hadde bedt om at alt det jeg hadde sett skulle bli sletta. Det skal være helt borte. Og det har blitt det. Jeg kan fortelle om ulykka, men jeg ser ikke bildene.

Etter en ulykke kan noen si: Nå skal de vel legge vekk sykkelkjøringa...

Rune: - Ja, det er faktisk mange som har sagt det. For meg blir det dumt. En ting er hvis jeg hadde kjørt ut i en sving i høy fart. Da kunne jeg ha fått litt skrekken. Men jeg stod stille, satt på sykkelen og ble påkjørt. Dette har så lite med sykkelkjøring å gjøre. Da sier jeg til folk at dersom jeg skulle bli påkjørt i et gangfelt, kommer jeg til å bruke gangfeltet igjen. Og nå da jeg ble påkjørt mens jeg satt på sykkelen og stod stille, så kommer jeg selvfølgelig til å kjøre sykkel igjen. Dette var ingen motorsykelulykke i den forstand. Jeg stoppet fordi jeg hadde vikeplikt, så ble jeg påkjørt av en som ikke så seg for. Selvfølgelig er vi sårbare.

Sigrun: - Jeg hadde vært hjemme og parkert sykkelen etter ulykken og kjørte i bil etter ambulansen. Da tenkte jeg på om han ville kunne gå på beina sine igjen. Jeg var ikke sikker på om det ville gå bra, eller om vi kunne kjøre sykkel sammen igjen. Gud har kalt oss til MC-miljøet. Kanskje det blir trike, tenkte jeg. Vi skulle jo ut. Det har ikke forandret seg det kallet.

Hva har inspirert dere mest dette året?

EMC rally i Sverige! Men også Pilegrimstrefet og Bedehusrally, og ikke minst avdelingsledermøtene.

Hva drømmer dere om? Hvilken visjon har dere som presidentpar for HR framover?

Rune: - Dette blir personlig for min del. Da jeg første gang ble forespeilet tanken om å bli president, og jeg begynte å be over det, så fikk jeg et bilde. Jeg så det veldig tydelig. Og da preket jeg til veldig mye folk. MC-folk! Det var da jeg begynte å kjenne kallet, dragningen og lysten til å bli president. Det er min drøm at mange i MC-miljøet på en gang skal få høre Guds ord. Det var det Gud viste meg. Og at de skal bli frelst!

Sigrun: - Ja! Det er drømmen! Å se innhøstning i større grad enn det vi ser i dag. Det er det lov å drømme om. Det skal vi se.

Rune begynner å nynne på en sang... Sigrun: - Birger Høisæth kom hjem fra Sør-Afrika på MC 17. mai 2000 og spilte en sang på anlegget sitt «I believe in miracles», sunget av et mektig kor med sør-afrikanere. Plutselig ser jeg Rune stå bak fjøset, og jeg tenkte i alle dager hva gjør han der? Gud møtte ham!

Rune: - Jeg klarte ikke å høre hele sangen. Jeg knakk sammen og begynte å grine. Da stod jeg i en situasjon der jeg var lei av jobben jeg hadde og var klar til å slutte. Så møter Gud meg med en sang som forteller om en enda større Gud. Vi skal se mirakler. Vi skal se tegn og under. Vi skal se mennesker satt i frihet. Ved Guds kraft og ikke med noen annen metode!

«Troen gir sikkerhet for det som håpes, visshet om ting en ikke ser.» (Heb 11,1)

Det er snart jul, en tid som Sigrun og Rune virkelig setter pris på når ungene kommer hjem og de er sammen som familie og venner. Julekvelden starter med at de deler nattverd, et Guds ord og de ber sammen. Så deler de ut gaver seg imellom. En velsignet god jul ønskes vårt kjære presidentpar med familie og venner!

From the president's heart (English version of page 3. Translation: Vidar Johnsen)

Do angels exist?

Of course, you'd probably say. The focus this topic has received, not the least through our dear princess, has certainly inspired many arguments and conversations in our country.

Me, I don't doubt at all! Angels exist and the Bible says there's lots of them, myriads, probably more than there are humans on Earth. They are active in a realm invisible to us. On God's orders, they become active in helping those who God wants to help. I believe the angels were there when I was hit by a car while sitting on my motorcycle, headed for a visit to the Oslo chapter. I believe in God's sovereign timing and the angels' organizing of the traffic, when I, as a result of the accident, crossed the main road to Sandefjord without getting hit by other vehicles. I experienced «angels» on the hospital, in the sense that angels are an expression of God's goodness. I encountered them through self-sacrificing nurses, like Lisa in the intensive care unit, who was there as soon as I made a sound in need of help to move a couple of centimeters. Or Silje, who repeatedly reassured me that it was okay to ring for her, even though I only wanted a glass of water... She was always a big smile!

Angels are an expression of God's goodness! Therefore, they should neither be worshiped nor called upon – They are sent on God's command when people pray to the almighty Father!

Christmas is drawing near and the focus on angels will yet again be stronger, although sometimes overshadowed by Santa Claus, looking for all the good kids deserving presents, eagerly encouraged by shop owners. Angels are always active in the visible realm when God realizes new parts of his plan. Zechariah stands in the most holy place of the temple, doing the priestly service for the sins of the people. Suddenly an angel of the Lord stands at his side, on the right side of the altar of incense. He presents himself as Gabriel, who stands in the presence of God! This is not a fairytale or a legend, but realities! Zechariah sees a being that shines, beams and is very real. This happens for real, and he gets really scared. They lead a conversation. Zechariah didn't do too well in this conversation; he turned mute up until John was born.

Mariah is at home, knowing little about the activity going on in the invisible that will change the course of the rest of her life. God has set his eyes on her and the angel Gabriel is sent out with a message to Mariah that she is to be the mother of the world's savior. She is also terrified by this grand visit. There are people even in our time that have seen angels, and they can testify that they often are 3 meters tall when they reveal themselves. No wonder she got scared. This is the same angel that visited Zechariah. Gabriel was here. Normally, he stands before God's throne.

God's world break into this world and draw near. Angels call out something new in history. The savior of the world is born. Angels are an expression of God's goodness, but Jesus Christ is the ultimate expression of God's goodness. He did not come to care for the angels, but he became man to care for humans. He came to care for those who do not deserve it. He does not ask for the nice kids, but for those who have failed, the wounded, disillusioned, those who are bound by invisible chains.

I thank God for all his help and protection by his heavenly troops, but I worship Jesus Christ as the only one in Heaven and on Earth that is worthy to be praised, because he is the one who carried all the sins of the world. He conquered death, the devil and everything that sin has brought into this world. Hallelujah!!! Have a nice Christmas holiday!!! *Rune Enstad*

Hvorfor ikke bli medlem av NMCU?

NMCU er den eneste organisasjonen som aktivt arbeider for å legge forholdene best mulig til rette for motorsyklister. I løpet av årene har vi stanset bruk av wiretrekkverk, fjernet avgifter, endret årsavgiften, fått mer liberale regler for ombygging.

I tillegg overvåker NMCU forsikringsbransjens prising av MC-forsikring, og har tidligere klaget bransjen inn til Kredittilsynet for overprising. NMCU er - som noen så tydelig har sagt det - vaktbikkja som passer på rettighetene til alle motorsyklister, noe som er tvingende nødvendig med reguleringskåte byråkrater både her hjemme og i EU.

Når du i vinter sitter og mentalt forbereder deg for ny sesong, så slipper du å tenke på EU-kontroll av sykkelen, bompenger, høy årsavgift, wiretrekkverk og andre ting som gjør MC-opplevelsen litt fattigere, den bekymringen tar vi i NMCU oss av.

I dag er vi mer enn femten tusen motorsyklister som har forstått at det er like naturlig å beskytte retten til å kjøre motorsykel som det er å beskytte hodet med hjelm, ryggen med ryggskinne og resten av kroppen med godt kjøreutstyr.

For hva skal vi vel med en rå sykkel og fett kjøreutstyr når byråkratene får slippe til med reguleringer som gjør at det verdifulle med å kjøre sykkel blir borte. Da er det fint hvis noen jobber for å forhindre at friheten vår begrenses. Og det er det én organisasjon som gjør. Bare én - unionen av norske motorsyklister.

At du som motorsyklist står i annen klubb, eller avdeling i Holy Riders, er selvsagt ingen hindring for å bli medlem i NMCU, tvært imot så er det en fordel for deg. Kontingenten dersom klubben melder seg inn er nemlig femti kroner lavere for hvert medlem enn om du som enkeltmedlem melder deg inn.

Alle lokalavdelinger i Holy Riders er selvfølgelig velkommen til å melde seg inn i NMCU, vi har bare et lite kriterium og det er at avdelingen må melde inn minimum fem stykker. Kontingenten for klubbmedlemmer er på 230 kroner, noe som gir deg MC bladet fem ganger i året og NMCU kalenderen hver vår. Flere av Holy Riders avdelinger er allerede medlemmer i NMCU slik at det er ingen grunn til å nøle, ta kontakt og bli medlem du også.

Til slutt vil jeg bare på vegne av NMCU ønske redaksjonen til lykke med Power sine 25 år!

Bjørn M Magnussen
NMCU
bjorn@nmcu.org
www.nmcu.org

1550 MC-venner på Trollrally 2007

Enkel frokost i naturskjønne omgivelser! F.v.: Magnus Skartveit, Henning Myklebust, Georg og Ingebjørg Lidtveit, og Alfred Skaiå.

Var det et treff vi skulle delta på i år, så var det Trollrally i Fyresdal i Telemark, 24.-26. august. Denne helgen hadde HR Aust-Agder ansvaret for kaffeteltet med Steinar Samuelsen i spissen. Holy Riders har hatt kaffetelt på dette treffet siden slutten av 90-åra, så nå er det mange som forventer at vi kommer.

P Tekst: Alfred Skaiå
Foto: Anne Skaiå

Hvert år arrangerer MC-Entusiasters Klubb (MCEK) Trollrally, et av Norges eldste og største motorsykkeltreff. Treffområdet i Fyresdal ligger på en lang furumo ved en like lang sandstrand. MCEK (stiftet i 1963) tok imot oss på en veldig positiv måte.

I 2007 har det vært mange utfordringer for oss travle kristne motorsyklister, som veldig ofte finner en eller annen unnskyldning for ikke å dra på Trollrally, selv om vi vet at behovet er stort og utfordringene mange på et slikt MC-treff. Gleden var derfor stor da jeg en uke før treffet mottok en telefon fra de indre bygder i Agder, der vedkommende lurte på om de kunne komme og være med i kaffeteltet. De hadde ikke vært med på et slikt treff før, og kaffeteltet hadde de bare hørt om, men hvis de kunne brukes så kom de. Fantastisk å få en slik tilbakemelding etter noen telefoner til de omkringliggende HR-avdelinger, med utfordring om å dra på dette store treffet.

Å heise flagg

På fredagskvelden før vi hadde hatt en samling i lavvoen, der vi delte noen vers fra Bibelen og ba for og med hverandre, kjente vi for bokstavelig talt å heise flagg. Vimpele med «kaffetelt» på var glemt igjen på klubbhuset i Grimstad, men Steinar hadde tatt med den store HR-vimpelen som vi brukte på Trollrally på begynnelsen av 90-tallet for dere som husker det.

Vi gjorde noen forsiktede forsøk på å henge den opp bak kaffeteltet, men den kom ikke høyt nok opp til at vi kunne se hva som stod på den. Vi fant da ut at vi måtte gjøre det skikkelig for å bli enda mer synlige på treffplassen. Det ble lånt en lang stige av arrangørene og en gruppe HR-folk fikk satt den opp mot et høyt furutre. Det å klatre i den stigen var mer spennende enn jeg satte pris på, men jeg stolte på de sterke karene som sikret den nede på bakken. Tanken om at både jeg og stigen kunne falle ned var absolutt tilstede, og jeg kunne komme til å skade et 50-talls sykler som stod parkert rundt det treet... Det gikk godt! Nå var det bare andre siden igjen. Der var det heldigvis greiner å klatre i. Vi fikk opp vimpelen vår cirka 9 meter over bakken og festet den til VFR'n til Terje Hernes utenfor kaffeteltet. Det var et mektig syn å se!

De mest fantastiske menneskene jeg har møtt

Flere av oss i HR blir veldig oppmuntret av å være sammen på treff. Under sam-

lingene kan vi be sammen, synges lovsanger og dele vitnesbyrd om Jesus og hva Han betyr for oss. Det er også en styrke at vi kan dele det som er tungt, be for hverandre og hjelpe hverandre gjennom vanskelige og noen ganger kverulerende samtaler. Bруса personer som lurer av seg problemer i deres liv som vi egentlig ikke trengte å høre om. Men tenk for en tillit de viser oss med å tømme livet og problemene sine rett i fanget vårt. Jeg takker Gud for at Han har utstyrt meg med korttidsminne slik at jeg ikke behøver å bære disse byrdene. Jeg legger dem på Jesus. Det er mange som har takket oss i HR for at vi orker å være tilstede for dem, og for at vi er villige til å lytte til deres historier, be for dem hvis de ønsker det og hjelpe dem å finne svar på deres spørsmål.

Etter treffet var det en som kom til meg og sa: «Dere er de mest fantastiske menneskene jeg noen gang har møtt. Dere viser slik omsorg og kjærlighet til meg som jeg aldri har opplevd før. Jeg måtte bare komme til kaffeteltet deres. Det var som en magnet for meg.» Han opplevde

Jesu kjærlighet til ham igjennom oss. Det er akkurat derfor vi er der.

Oppmuntre hverandre

Det var godt å oppleve fellesskapet med HR-folk fra flere avdelinger på årets Trollrally som tilsammen hadde omkring 1550 treffdeltakere. Vi var 19 stk fra klubben tilstede. Noen andre var virkelig blitt utfordret til å reise på treffet og opplevde det rikt og spennende å være der sammen med oss. Gud kaller på mennesker!

Takk til alle dere som kom og representerte Holy Riders og var ambassadører for Jesus på Trollrally 2007! Der hvor HR er der er også vår frelser Jesus, Han som bor i våre hjerter. Andre MC-folk både ser og merker det. Gjennom oss får noen et glimt av hva det vil si å være en kristen. Andre får virkelig oppleve å bli berørt av Guds nærvær ved Den Hellige Ånd når de våger å motta forbønn i og rundt kaffeteltet.

La oss oppmuntre hverandre til å være «På veien for Jesus»!

INDRE AGDER: KAFÈKVELDAR OG REBUSLØP

Også denne sesongen har HR Indre Agder hatt kafèkveldar på klubbhuset på Håland. Det har vore mange fine kveldssamlingar, om ikkje den heilt store oppslutninga. Men det har vore innom ulike menneske som var på gjennomreise, og som kunne reise vidare med ein Bikerbibel i bagasjen. Seinare fekk me tilbakemelding og takk for gjestfriheita på klubben. Det er så flott å oppleve slikt!

Sundag 2. september blei sesongen avslutta med eit rebusløp. Det blei ein fin dag med 12 påmeldte. Veret var upåklageleg og folk koste seg med kaffi og mat. Me hadde lagt opp 6 postar der NAF og Nullvisjonen deltok med kvar sin post. Her blei det teknisk kontroll og haldningsskapande oppgaver. Ei kjøreskole hadde lagt opp til ferdighetstrening. Sjølv hadde Indre Agder ein post om Holy Riders MC. Dette var noko som samla og engasjerte folk i alle aldrar. Der stilte både mopedar og motorsyklar opp. Etterpå hadde me sosialt samvær med premieutdeling og andakt. Eit vers me blei så minna om: «Velsigna er den mann som lit på Herren og set si von til han.» (Jer 17) *Helsing alle oss i HR Indre Agder*

Sesongen blei avslutta med eit rebusløp. Dette var noko som samla og engasjerte folk i alle aldrar. Der stilte både mopedar og motorsyklar opp.

I 25 år har Holy Riders MC gitt ut bladet Power. Omkring 140 utgaver av bladet er produsert og utgjør en samling av klubbens historie. Det er først og fremst et medlemsblad, men i den senere tid har flere interesserte ønsket å bli abonnent. I cirka 15 år ble bladet laget på dugnad av frivillige medarbeidere. I 1997 ansettes en i 50 % stilling for å utføre jobben som redaktør. Samme år ble første spesialnummer laget med det formål å spres årlig til alle MC/bikerklubber i Norge utenom HR-medlemmene. HR MC har nå vært arbeidsgiver i over 10 år. Her følger et historisk tilbakeblikk med klipp og sitat fra Power gjennom tidene.

Power årgang 25

-en samling av klubbens historie

P Av Anne Skaiå

Det aller første Power kom ut i mars 1983. Ganske amatørmessig laget, ifølge Dag Arne Saltnes - en av grunnleggerne av HR MC. Den andre utgaven derimot var på 12 sider i A5-format med flere enkle reportasjer i sort/hvitt, maskinskrevet og kopiert i X antall eksemplarer. Svein-Erik Johnsrud og Jan Erik Ødegård var redaktører på denne tiden.

Det som er utrolig å tenke på i dag, er at medlemslista ble trykket i Power på midten av 80-tallet. Lista pr 30/5-84 bestod av 61 medlemmer (7 jenter og resten gutter).

Nytenkning etter 5 år

I 1986 kom det bare ut ett Power, og det første nummer i 1987 var håndskrevet. Hva skjedde? Sitat fra Power 1/87: «Holy Riders har etter hvert rukket å bli 5 år, og mye godt har skjedd i de årene. Medlemstallet har rast i været og klubben har liksom eksplodert ut av hendene våre. Vi har vært gjenstand for stor oppmerksomhet fra media, noe som selvfølgelig er gøy, men det forplikter. Nå som vi har rundt 100 medlemmer, er det på tide med en mer «proff» drift, noe som vil kreve en god del forandring i styre og stell...»

I 1987 ble presidenttittelen innført og Dag Arne Saltnes ble den første valgte president for Holy Riders MC. Dette året kom også de første statuttene på trykk. Der stod det: Klubbens formål er å 1) Å evangelisere i MC-miljøet i klubbens regi og alene som enkeltmedlem 2) Å gi kristne MC-entusiaster et tilbud om et miljø med Jesus i sentrum 3) Å styrke kristenlivet i hverdagen slik at vi kan være lys og salt i verden.

Fra nr 3/87 ble Vibeke J. Reenskaug redaktør. I Powers rapport til årsmøtet i 1989 ble det nevnt at det var et veldig tungvint

system å få ut Power. Bladet ble gjort ferdig i Oslo, sendt til Karmøy for kopiering, retur til Oslo for sortering, bretteing og stifting, og til slutt satt på adresselapper og frimerker. Opplag 250. Cirka 670 kroner i frimerker. Fra og med Power nr 5/89 overtok Bjørn Edvart Andersen redaktørstolen.

1990

Morten Dramstad president (valgt for 2 år i 1989), og Tore Afdal var redaktør for Power. Sommeren 1990 kom det ut et informasjonsnummer (A5-format) med presentasjon av klubben, hvem HR er og hva klubben gjør. Pr 1/1-90 var det cirka 270 klubbmedlemmer fordelt på 6 lokalavdelinger.

1991/92

Lars Moe var redaktør en kort periode i 1991, før Edgar Samuelsen overtok. Ny president, Jon Inge Hanger, ble valgt for to år.

Det 2. EMC-treffet var i Danmark i 1991 og HR var størst deltakerklubb med 46 stk. Det 3. EMC-treffet fant sted i England i 1992. Fra Norge ankom 27 sykler og 44 personer. Medlemstallet i HR på denne tiden var økt til 380 personer fordelt på 12 avdelinger. Vinneren av lengst kjørte km og flest treff i 1992 var Vidar Solberg med 14000 km og 11 treff! Motto: På veien for Jesus!

1993/94

Ny president, Dag Arne Saltnes (valgt for 2 år). HR-medlemmer i Oslo gikk ut og startet en egen bikerklubb: Repent HD Oslo.

Ny Power-redaksjon: Reidar Solberg med avd. Ytre Østfold. Det kom ut 9 utgaver av Power i A5-format i 1993. Fra og med nr 8 og 9 var Reidar redaktør, Vidar O. Solberg ansvarlig for layout og Tore Afdal for bildebehandling.

Sommeren 1993 var EMC-treffet i Norge. Arrangør: HR MC.

Ny kristen klubb opprettet: Believers

MC (tidligere medlemmer av HR Sydvest) Sentralstyret i HR MC stod for et bra avdelingsledermøte på Høydalsmo i april 1994.

1995

President: Harald Vatne. Mål: Be med mennesker til frelse! Sentralstyret ønsker å bevisstgjøre avdelingslederne på hva som er en leders oppgave og forbereder ledertrening og seminar. Det ble et bra lederseminar på Ungdom i Oppdrag sin base på Flekkerøy i september 1995.

Redaksjonen: Reidar Solberg gikk av som redaktør etter 2 år, og takket for god hjelp fra Vidar O. Solberg, Tore Afdal og Tom Fagermoen. Det var ingen kandidat til redaktør på årsmøtet, men Tom Fagermoen tok ansvaret. Etter to utgivelser av Power valgte Tom å si fra seg ansvaret med bladet, på grunn av jobbskifte. Han skrev også at den viktigste årsaken til hans oppsigelse som redaktør var ensomhetsfølelsen hva ansvar og oppbakking angår.

CMA's 20-årsjubileum i USA juli-95. Harald Vatne, Alfred og Anne Skaiå, Kristian Rønnestad og Gisle Tovslid reiste fra HR i Norge. Harald, Alfred og Anne deltok på lederseminar.

Aug-95: Frants Ellingsen tok initiativet til å få i gang Power-redaksjonen igjen og ble ny redaktør. I redaksjonen: Anne Skaiå og Espen B. Olsen.

1996

Frants og Anne fortsetter i redaksjonen og fra og med nr 2/96 ble det overgang til nytt fast A4-format på bladet.

Pilegrimstreffet på Seljord 1996 ble et 15-årsjubileumstreff! Nye rekvisitaartikler ble laget, produsert stemningsvideo fra treffet og et fargenummer av Power kom ut. Klubben hadde over 900 medlemmer på denne tiden og var lokalisert på mer enn 20 steder i Norge.

Power nr 5 sept 1996 var Annes første

nummer som redaktør. I dette nummeret skrev Anne artikkelen «E' det verd det?» som belyste hvor krevende arbeidet med Power kan være, spesielt ved siden av heltidsjobb og familie. Og viktigheten av å prioritere vårt forhold til Jesus og vår familie og ta vare på seg selv, slik at vi ikke blir utbrent.

«Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår rikelig skal høste med rik velsignelse.» (2 Kor 9,6) Disse ordene ble sentralstyret minnet om. President Harald: Vi skal satse stort fremover. Vi ønsker bl.a. at alle som kjører sykkel skal få en bibel av HR. Tanker om heltidsansettelse i klubben.

1997

President: Harald Vatne (gjenvälgt for 2 år). Mål: Ta oss tid til Gud og søke ham først! At Holy Riders MC skal være representert på alle MC-treff i 97-sesongen! Starte bønnering i klubben! Et ord i forbindelse med oppstart av bønneringen: «Innvi dere nå! For i morgen vil Herren gjøre underfulle ting blant dere.» Jos 3,5

Power-redaksjonen: Ansvarlig redaktør Bjørn Edvart Andersen skrev i Mini-Power (infornummer) at en av de viktigste sakene på HR årsmøte i Arendal 1997 var Powers framtid, og ansettelse av noen til å ta seg av dette i det daglige: «Den viktigste saken på årsmøtet var ikke, som man kunne få inntrykk av, statuttendringer. Derimot må vi nok innse at ansettelsen i bladet vårt er den beslutning som vil bety mest i klubbens historie nest etter oppstarten. (...) Det mest håndfaste pr dato er at vi har nådd målet vi hadde satt oss når det gjelder finansieringen av stillingen. Allerede på årsmøtet fikk vi løfter på nesten 7000 kr. Og nå har vi passert det beløpet som skal til for å lønne en medarbeider i 50% stilling.»

Anne Skaiå ble forespurt og ansatt i HR MC som redaktør for Power. Begynte i jobben i april 1997, etter hjemkomst fra bibelskoleopp- hold i Sør-Afrika sammen med Alfred.

HOG Rally aug-97 i Kristiansand. Første treff der Holy Riders var tilstede med kaffetelt! Konsert med Darrell Mansfield og Larry Howard i Domkirken.

Første spesialnummer (evangeliseringsnummer) av Power som ble sendt ut til MC-klubber i Norge kom ut høsten-97 med mye bra stoff.

1998

President: Harald Vatne. Fokus på bønn og forbønn. Kontinuitet i sentralstyret.

Årsmøtet i Oslo: Åpningsord med presentasjon av kaffeteltkonseptet i Sør-Afrika med visjon om å gjennomføre lignende i Norge. Sunniva Sandsmark var en av dem som fanget visjonen. Senere så Nils Rune Kind for seg plakater på teltduken med slagord som «JESUS LEVER, JESUS ER LIVET, JESUS ER KJÆRLIGHET» osv.

Det ble en fantastisk start for kaffeteltet

på Larvikstreffet i mai-98 med 930 innmeldte og litt over 700 sykler! Etter dette ble spesialnummeret sendt ut til MC-klubber i Norge med info om andre kaffetelttreff, invitasjon til Pilegrimstreffet og andre HR-arrangement, vitnesbyrd og reportasjer. Sunniva Sandsmark bistod med verdifull assistanse med utarbeidelsen av dette bladet.

1999

På HR årsmøte i Ålesund 1999 ble Ole Kristian Kjenes valgt som ny president for to år. Årsmøtevedtak: Etablere en HR-avdeling i Tyskland med oppstart i Stuttgart mars-99.

På et sentralstyremøte i mars-99 vedtok styret å øke stillingen til ansatt fra 50 til 60%. HR-ansatt har møterett på sentralstyremøtene, men ikke stemmerett.

Lederseminar på Grimerud (Hamar) med besøk av pastor René Changuion, grunnlegger av CMA (Christian Motorcyclists Association) i Sør-Afrika. Denne helgen i september holdt han noen gripende undervisningstimer over temaet «Doing the Father's business».

2000

CMA's 20-års jubileumstreff i Sør-Afrika ble virkelig en motivasjonsreise for redaktøren, hvor 11 stk. fra HR i Norge var tilstede, blant dem presidentparet vårt Ole og Silje. Det er nevneverdig at Birger Høisæth kjørte sykkel fra Norge til Sør-Afrika - 32.000 km gjennom 24 land - for å komme på treffet, på en BMW 1100RT 97-mod! Det var en fargerik reportasje i spesialnummeret om Birgers eventyrlige reise, et sterkt vitnesbyrd om en mann med livsglede som hadde Jesus i hjertet! (Birger reiste hjem til Herren 13. januar 2003, 61 år gammel.)

De siste spesialnummerene til bikerklubbene ble sendt ut dagen før redaktøren fødte en sønn og gikk ut i 1-års mammapermisjon. Jobben som redaktør var ganske sårbar på denne tiden, da det var ingen som umiddelbart kunne tre inn dersom ansatt av en eller annen årsak ble forhindret fra å jobbe og gjøre ferdig et blad før trykking. Men hittil hadde det meste gått stort sett bra. Stillingen ble utlyst internt og Jan Ivar Aasrum ble ansatt i ett år som vikarierende redaktør fra 1. juli 2000.

2001

Anne startet opp igjen i redaktørstillingen i juli 2001, etter et uforglemmelig jubileumstreff i Ål der HR MC feiret 20 år og avd. Ytre Østfold stod som arrangør! 875 treffdeltakere og konsert med Jerusalem.

John Gunnar Kogstad i sentralstyret og Anne begynte å jobbe med den norske utgaven av Bikerbibelen. Planlagt ferdig juni 2002.

2002

I en tid hadde det vært lite midler på lønns-gavekontoen. Til nå hadde klubbens utgifter til lønn og arbeidsgiveravgift blitt dekket av frivillige gaver som kom inn på denne konto. På årsmøtet i 2002 ble det stemt over

hvordant stillingen skulle opprettholdes, og i tilfelle hvordan finansieringen skulle sikres. Årsmøtevedtak: Opprettholde ansattstillingen og sikre finansieringen gjennom delansvar fra hver HR-avdeling.

Lansering av Bikerbibelen på Norges-treffet/Pilegrimstreffet 2002 i Sandnes! I forkant var spesialnummeret sendt ut til MC/bikerklubber med presentasjon av Bikerbibelen og info om hvilke treff HR skulle ha kaffetelt på. HR hadde kaffetelt på 15 treff den sommeren.

2003

Med Bikerbibelstand på en rekke MC-messer/arrangement/Europateam kom det inn mange gledesrapporter til Power i løpet av året.

Et treffmagasin (A5-format) ble laget til Pilegrimstreffet/EMC rally. Besøk fra Sør-Afrika, et treff som har fått ringvirkninger i Norge og Europa.

2004

Nytt opplag av Bikerbibelen på 20.000 eksemplarer ble ferdig til Norgestreffet i Kristiansand, der Søgne MC stod som arrangør.

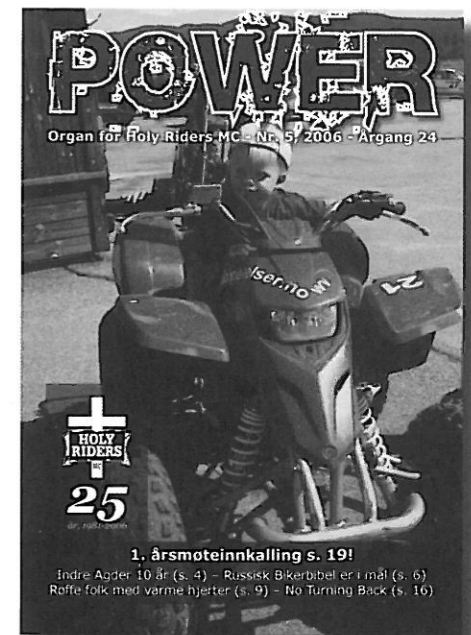
Motorsportdag på Dagali under Pilegrimstreffet, et banebrytende arrangement med drag-race og stuntteam! Arr: HR MC Racing.

I oktober 2004 gikk Anne ut i 1 års mammapermisjon (som i ettertid ble utvidet til 2 års permisjon). Det var en fryd å kunne overlate Power til Vidar Johnsen som var en av to gode søkere på stillingen som redaktør og ble ansatt av sentralstyret. Han er en svært dyktig ressursperson på mange områder og satte sitt forfriskende preg på bladet på en unik måte. I denne perioden produserte han 9 utgaver av Power og 1 klubbkalender!

2005

Opprop på baksiden av Power om å bli abonnent på Power. En fin inntektskilde for klubben. På høsten lagde Vidar en spesialutgave av bladet til

forts. neste side!

menigheter der HR finnes, for at de bedre kunne bli kjent med vårt arbeid og støtte oss i bønn.

2006

I Power nr 4/06, Vidars siste utgave, skriver han i sin spalte: ...Power er et blad vi får mye skryt for av omkringliggende klubber, menigheter og enkeltpersoner som støtter oss. Bladet har et stort potensiale, både til å dra ikkekristne nærmere Jesus og oss som kan lede dem til Ham, og til å gi oss flere støttepartnere i menighetene. Selvsagt gjennom abonnementsinntekter, men først og fremst gjennom at vi får flere forbedere og et større, mer landsdekkende menighetsapparat i ryggen til å fange opp, backe og fostre både oss selv og folk vi leder til Jesus... Det har vært snakk om å føre Power tilbake på frivillig tjeneste igjen for å spare penger. Det har vært diskutert å slutte å trykker Power, og bare bruke web. Det blir fra tid til annen stilt grunnleggende spørsmål ved om det er ønskelig med ansatte i klubben – ikke minst om vi bør ha en ansatt president. Jeg spør meg av og til: Har ikke disse diskusjonene hovedsaklig sin rot i at det blir for mye penger? Ville vi stilt disse spørsmålene hvis vi kunne ansettes og lønnes direkte fra Himmelens lønnskantor, og ikke behøve å tenke mer på hvor pengene kom ifra? Hvis pengene alene er det som stopper oss fra å tenke stort, tror jeg vi lett avskjærer oss selv fra å tenke Guds tanker...

Siden 2002 er det blitt distribuert 30.000 av den norske Bikerbibelen! I 2006 ble den russiske utgaven av Bikerbibelen ferdig, et samarbeidsprosjekt mellom HR MC, Tribe of Judah MM og CMA, der utgiftene ble delt.

Gud jobbet med meg (Anne) og forbedte meg til å begynne igjen i Power i oktober 2006. Power nr 5 kom ut i desember med blant annet et historisk tilbakeblikk på klubbens 25-årsjubileum!

2007

Den 11. januar døde plutselig Annes far. På mirakuløst vis ble Power nr 1/2007 med 2. årsmøtinnkalling satt sammen og oversendt trykkeriet før begravelsen. Takk for forbønn!

På årsmøtet i februar ble Rune Enstad valgt som ny president i HR MC. Ole Kristian Kjenes gikk av etter 8 år som leder for klubben. Morten Dramstad var en av dem som takket Ole Kristian for at han er en mann som vandrer med Gud og stod igjennom mange harde strider og turbulente år i klubben. Gud velsigne deg!

En stor takk til alle dere som har bidratt med stoff til Power i alle disse årene! Takk for all støtte og forbønn fra trofaste medvandrere! Hvilket privilegium å få være historieskaper i Guds rike! Æren tilhører vår Herre!

Mange gode minner! - av Pål-Anders Angell

Åra går og håret svinner.
Power vil for alltid stå som en vinner!
I forrige århundre satt vi og lo og skrev.
Med kopimaskinen ble det mindre strev.

Vi jobba alle i lag.
Selv hadde jeg spalten «Portrett med pådrag.»
Nei Power var ikke noe dritt.
Selv om det bare var i svart og hvitt.

Det er fint å se at de nå i Power ikke bare «slarver».
Til og med er bladet i farver!
På ny er jeg nå abonnent og om kveldene nå blir det nok sent.
Jeg skal behandle Power pent.

Mange venner i HR jeg fikk.
Dessverre var det også noen som «gikk».
Men i hodene våre de finnes.
Det er slik de vil minnes.

Mest av alt var min tid i HR fylt med latter og glede.
Dag Arne kjørte alltid sin Harley-«slede».
Jeg husker Morten og Amalie Josefine Stempelstang.
Ja, det var mye artig den gang!

Jeg minnes en enkel treffplass.
Det var ingen fasiliteter, verken vann eller dass.
Det var ingen på plassen som oss rolige kunne dysse.
Marita og Hanne Liv kunne sykkelen til Atle kysse.

Mange turer til Vestlandet det ble.
Av Marit jeg måtte le.
Hun hadde en kropp som ikke ville disse.
Fra Seljord til Karmøy hun ville ikke tisse.

Mange sider kunne jeg nok fylle.
Det er mange navn som jeg gjerne skulle hylle.
På veiene vil du meg fortsatt finne.
I MC-sesongen sitter jeg ikke inne.

Så møter du en blå umerket BMW.
Ikke se ned!
Vi er søsken alle som en, og det er topp.
Venstre armen bør derfor opp!

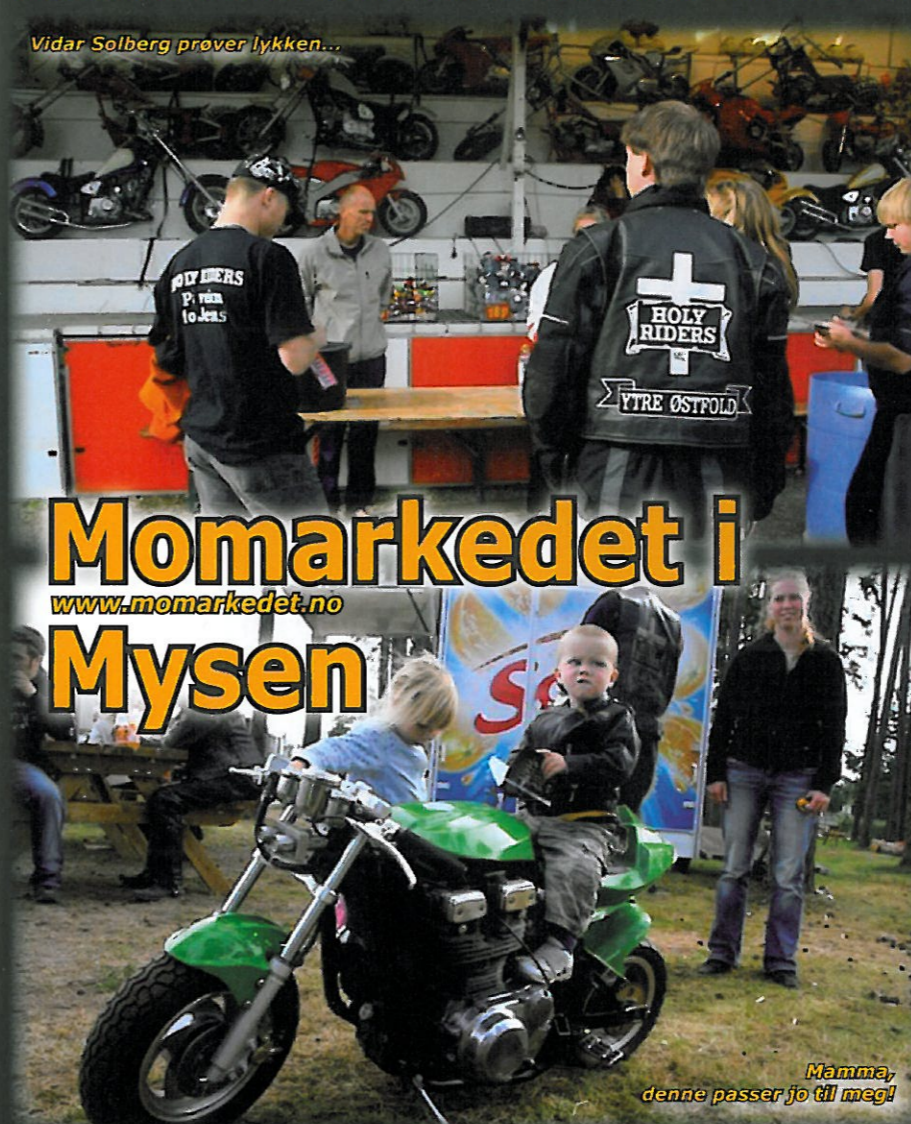
Ja, «diktet» kunne blitt svært og langt.
Men i Power kan det vel bli trangt!
Så jeg avslutter med disse ord.
Holy Riders er og blir i verden stor!

«Påsan»

Bilde: Pål-Anders Angell (Foto: Solveig S. Angell)

Kristenfolket har fått en åpen dør til Momarkedet som besøkes av tusenvis:

Vidar Solberg prøver lykken...

Momarkedet i Mysen

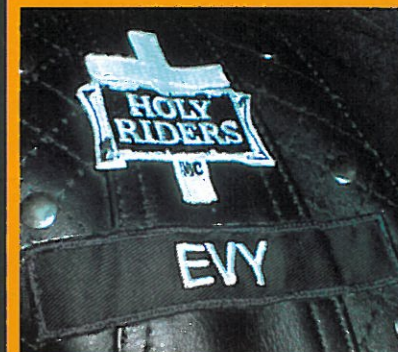
www.momarkedet.no

Det var «Pinse for alle» som hadde fått tilgang til opplegget på Momarkedet denne søndagen 2. september. Det var program hele dagen og flott var det med gudstjeneste og en rekke konserter og vitnesbyrd om Jesus som hørtes fra messens hovedscene. Holy Riders hadde fått tilbud om å ha stand her, og det hadde vi takket ja til. Vi slo opp lavvoen og skapte litt «treffstemning» og bydde på kaffe fra primus og selvfølgelig bikerbibler. Plasseringen på standen var i utkanten av messeområdet, så vi hadde ikke noe rush av folk der, men da fikk vi desto mer tid til å snakke med dem som kom og stoppet opp hos oss. Vi var ganske fulltallige av de mest aktive fra Ytre Østfold og i tillegg kom en god gjeng fra Oslo, så for vår egen del ble det også et bra «treff».

Blandt alle stands, karuseller og lotterier fant Vidar Solberg en bod der man kunne vinne «motersyklar» (mini-bikes). Han prøvde lykken der, men det ble ingen gevinst, så han må nok fremdeles satse på sin trofaste Intruder. Tekst/foto: Sigrun Å Bislingen

Vi var ganske fulltallige fra Ytre Østfold og en god gjeng fra avd. Oslo.

Sydama i HR West

Jeg er lykkelig eier av en broderimaskin og programvare som gjør at jeg kan brodere navn, logoer, motiver, og ja, det er bare fantasien som setter grenser. Det er veldig kjekt å ha navnet sitt på jakka eller vesten. Jeg tar imot bestilling på navnestriper, størrelse ca. 2x10 cm. 30 kroner pr stk, ingen minstebestilling. Ta kontakt enten du vil bestille navnestriper, eller har ønsker om andre merker. Har du ideen, har jeg kanskje løsningen.

Hilsen Evy Thomsen

Tlf: 908 71 557 - E-mail: famthom@mail.com

Evy Thomsen

Takk...

Sentralstyret ønsker å takke alle som har gjort en innsats for å verve abonnenter og gi gaveabonnemement på Power i 2007! Vervekampanjen fortsetter og vi vil oppmuntre enda flere til å være med! (Husk å spørre personen før du oppgir navn/adr om ny abonnent. Kr 250 pr/år.)

Takk for et inspirerende år i Herrens tjeneste! Vi ser fram til en ny MC-sesong med forventning til Gud vår Far!

En gledelig jul og et velsignet godt nytt år ønskes alle!

Sentralstyret i HR MC

Sentralstyret og redaktør på avdelingsledermøte, våren 2007.

(Foto: Sigrun Å Bislingen)

Valg 2008

Valg for kommende periode omhandler valg av 4 sentralstyreprerentanter og 2 vara. Det skal også velges valgkomité og revisorer.

Kjenner du at Herren kaller deg, still til valg som kandidat. Eller tips valgkomiteen om hvem vi kan kontakte!

Nils Rune Kind
tlf. 930 94 701
Jan Vidar Husby
tlf. 957 62 836

valg@holyridders.no

Nils Rune og Jan Vidar (avd. Oslo) på høstens avdelingsledermøte i Oslo.

(Foto: Anne Skaiå)

1. årsmøteinnkalling - Holy Riders MC Grimstad, 8.-10. februar 2008

- Velkommen!

Vi i avd. Aust-Agder inviterer herved til årsmøte sentralt 8.-10. februar 2008!

Sted blir Grimstad Misjonskirke.

Overnatting kan skje i Misjonskirken (ta med liggeunderlag/sovepose). Eller billig overnatting på Vertshuset, rett over veien for Misjonskirken. Overnatting på Vertshuset må ordnes direkte, se www.grimstad-vertshus.no eller ring: +47 37 04 25 00 .Vær tidlig ute med bestilling!

Spørsmål kan rettes til avdelingsleder, Elin Reiersølsmoen, tlf. 959 38 252.

Hjertelig velkommen!
Hilsen HR avd. Aust-Agder

Orientering om HRs årsmøteordning

Årsmøtet i Holy Riders Norge avholdes andre helg i februar hvert år, og er høyeste beslutningsorgan for klubben. Denne første innkallingen angir hvilke saker årsmøtet skal ta opp. Sakslisten settes sammen av sentralstyret, og består av faste saker (f.eks. valg, rapporter fra virkeområder etc.) og saker medlemmer ønsker å ta opp.

Etter utsendelse av første årsmøteinnkalling har medlemmene to ukers frist til å sende inn kommentarer og forslag de ønsker å ha med i innkallingen. Nasjonale statuttendringsforslag fra medlemmene må imidlertid leveres sentralstyret innen utgangen av august og ha minst 15 medlemmer bak seg – fristen for førstkommende årsmøte er altså passert. Uavhengig av dette kan sentralstyret fremme nasjonale statuttendringsforslag og andre saker.

Endelig (andre) årsmøteinnkalling utformes så og sendes ut i januar. Denne danner dagsorden for selve årsmøtet.

Frist 2. årsmøteinnkalling: 31/12-07

Frist for årsrapporter fra avdelingene, sentralstyret og virkeområder, kandidater til valg (presentasjon + bilde), kommentarer til årsmøteinnkallingen. Sendes til: power@holyridders.no

Saksliste

1. Valg til praktiske oppgaver under møtet

1. Valg av ordstyrere
2. Valg av to referenter og to som signerer referatet.
3. Valg av tellekorps

2. Godkjenning av innkalling og sakspapirer

3. Sentralstyrets rapporter

1. Sentralstyret
2. Regnskap, HR
3. Regnskap, Power
4. Rapport fra medlemssekretær
5. Rapport fra rekvisita
6. Rapport fra ansatt
7. Rapport fra president

4. Rapporter fra virkeområder

1. Kaffetelt
2. Bønnering
3. Pilegrimstreffet
4. BikerBibelen
5. HR Racing
6. Internett

5. Infosaker (ingen avstemming)

1. Pilegrimstreffet 2008
2. HR-racing/Street legael Fredrikstad 2008
3. Kaffetelt 2008.
4. Hva har vervekampanjen for Power bidratt til?

6. Saker til avstemming

1. Årsplan for sentralstyret (Se forslag s. 22)
2. Budsjett for Holy Riders MC
3. Budsjett for Power
4. Lønnsgavefond. Opprettes for å dekke tapt arbeidsfortjeneste for president eller annen ressursperson som engasjeres i HR MC.

7. Workshop

Årsmøtet deles inn i virkefeltgrupper for å diskutere hvordan man kan komme videre i viktige deler av arbeidet vi står i.

1. Vervekampanjen og annonsesalg til Power
2. Et synlig uttrykk av en kristen MC-klubb der det er en annen MC-klubb.
3. Kaffeteltarbeidet
4. Bønneringen.

8. Valg for kommende periode

1. Sentralstyreprerentanter: (4 representanter og 2 vara)
2. Valg av valgkomité 2009
3. Valg av revisorer 2009

9. Innsetting av nye sentralstyremedlemmer

Forbønn for og velsignelse av dem som går inn i sentralstyret og dem som er ferdige med sin styreperiode.

10. Ryggmerkeutdeling/misjonærinnsettelse

Forbønn for og velsignelse av dem som mottar ryggmerket, og ryggmerkesøkerens vitnesbyrd (foregår i forbindelse med lovprisningsmøte etter selve årsmøtet).

Sak 6.1: Årsplan for Holy Riders sentralstyret 2008

Hovedfokus i 2008, vil være å fortsatt stimulere til godt samarbeid og god kommunikasjon innad i klubben. Det skal skje ved å opprettholde det gode fellesskapet på avdelingsledermøter, Pilegrimstreff og andre samlinger.

Mål for 2008:

- Holde god kontakt med avdelingsledere/kontaktpersoner gjennom telefon, mail eller besøk.
- Informere avdelingene om sentralstyrets arbeid via rapporter etter hvert sentralstyremøte.
- Arrangere Pilegrimstreffet på Kirketeigen i Kvam i Gudbrandsdalen
- Arrangere to avdelingsledermøter, ett på våren og ett på høsten, med åndelig fellesskap og samarbeid mellom avdelingsledelse og sentralstyret som mål.
- Videreføre arbeidet med å få flere Power-abonnenter.
- Ha fokus på å skaffe annonsører til Power.

I tillegg vil sentralstyret arbeide med følgende punkter:

- Vi vil arbeide for at alle MC-klubber i Norge skal få et synlig bilde av Jesus ved at det er en lokal Holy Riders-avdeling tilstede, og at vi bygger relasjoner med de klubbene som finnes i vårt nærmiljø.
- Holde fokuset på kontakt/samarbeid mellom avdelingene og menigheter i nærområdet, spesielt menigheter som avdelingene har medlemmer fra.
- Videreføre det arbeidet med bikerbibelen i Norge som går på distribusjon og videreføre innsamling av midler til nye opplag.